

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 159

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. gegužės 28 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/60/ES dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (Nauja redakcija) 1
- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) ⁽¹⁾ 11

SPRENDIMAI

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 573/2014/ES dėl valstybinių užimtumo tarnybų (VUT) bendradarbiavimo stiprinimo ⁽¹⁾ 32

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ Informacija apie Europos bendrijos ir Turkijos Respublikos susitarimo dėl Turkijos Respublikos dalyvavimo Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro veikloje įsigaliojimą 40

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. vasario 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 574/2014, kuriuo dėl naudotino statybos produktų eksploatacinių savybių deklaracijos pavyzdžio iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 305/2011 III priedas 41
- ★ 2014 m. gegužės 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 575/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 383/2012, kuriuo nustatomi lustinių vairuotojo pažymėjimų techniniai reikalavimai ⁽¹⁾ 47
- 2014 m. gegužės 27 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 576/2014, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 50

SPRENDIMAI

2014/302/ES:

- ★ 2014 m. gegužės 27 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2011/166/ES, kuriuo įsteigiamas SHARE-ERIC 52

2014/303/ES:

- ★ 2014 m. vasario 20 d. Europos Centrinio Banko Sprendimas dėl piniginių finansavimo draudimo ir atlyginimo už Vyriausybės indėlius nacionaliniuose centriniuose bankuose (ECB/2014/8) 54

GAIRĖS

2014/304/ES:

- ★ 2014 m. vasario 20 d. Europos Centrinio Banko gairės dėl nacionalinių centrinių bankų vidaus turto ir įsipareigojimų valdymo operacijų (ECB/2014/9) 56

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/60/ES

2014 m. gegužės 15 d.

dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (Nauja redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 93/7/EEB ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvomis 96/100/EB ⁽³⁾ ir 2001/38/EB ⁽⁴⁾. Kadangi šią direktyvą reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) vidaus rinką sudaro vidaus sienų nedaloma erdvė, kurioje pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) užtikrintas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas. Pagal SESV 36 straipsnį atitinkamos nuostatos dėl laisvo prekių judėjimo neklaido taikyti prekių importo, eksporto ar tranzito draudimų arba apribojimų, kurie yra pateisinami nacionalinių meno, istorijos ar archeologijos vertybių apsaugos sumetimais;
- (3) pagal SESV 36 straipsnyje nustatytas sąlygas ir apribojimus valstybės narės išlaiko teisę apibrėžti, kas yra jų nacionalinės vertybės, ir imtis būtinų priemonių joms apsaugoti. Nepaisant to, Sąjungai tenka svarbus vaidmuo skatinant valstybių narių bendradarbiavimą, kad būtų apsaugotas Europos reikšmės kultūros paveldas, kurį sudaro šios nacionalinės vertybės;
- (4) Direktyvoje 93/7/EEB buvo nustatytos priemonės, kuriomis valstybėms narėms sudaroma galimybė užtikrinti, kad į jų teritoriją būtų grąžinti kultūros objektai, pagal SESV 36 straipsnį priskirtini nacionalinėms vertybėms, kurie patenka į tos direktyvos priede nurodytas bendras kultūros objektų kategorijas ir kurie buvo išvežti iš jų teritorijos pažeidžiant nacionalines priemones arba Tarybos reglamentą (EB) Nr. 116/2009 ⁽⁵⁾. Ta direktyva taip pat buvo taikoma kultūros objektams, priskirtiems nacionalinėms vertybėms ir esantiems neatsiejama visuomeninių kolekcijų arba bažnytinių įstaigų inventoriaus dalimi, kurie nebuvo priskirti šioms bendroms kategorijoms;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 93/7/EEB dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo (OL L 74, 1993 3 27, p. 74).

⁽³⁾ 1997 m. vasario 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/100/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 93/7/EEB dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo priedą (OL L 60, 1997 3 1, p. 59).

⁽⁴⁾ 2001 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/38/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/7/EEB dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo (OL L 187, 2001 7 10, p. 43).

⁽⁵⁾ 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 116/2009 dėl kultūros vertybių eksporto (OL L 39, 2009 2 10, p. 1).

- (5) Direktyva 93/7/EEB nustatytas valstybių narių administracinis bendradarbiavimas jų nacionalinių vertybių klausimais, glaudžiai siejamas su jų bendradarbiavimu su Interpolu ir kitomis kompetentingomis institucijomis vogtų meno kūrinių srityje ir apimantis visų pirma prarastų, pavogtų ar neteisėtai išvežtų kultūros objektų, kurie yra jų nacionalinės vertybės ir visuomeninių kolekcijų dalis, registravimą;
- (6) Direktyvoje 93/7/EEB numatyta procedūra buvo pirmas žingsnis vidaus rinkoje nustatant valstybių narių bendradarbiavimą šioje srityje, siekiant tolesnio atitinkamų nacionalinės teisės aktų tarpusavio pripažinimo;
- (7) Reglamente (EB) Nr. 116/2009 ir Direktyvoje 93/7/EEB nustatyta Sąjungos sistema valstybių narių kultūros objektams apsaugoti;
- (8) Direktyva 93/7/EEB siekia užtikrinti fizinį kultūros objektų grąžinimą valstybei narei, iš kurios teritorijos tie objektai buvo neteisėtai išvežti, neatsižvelgiant į tokiems objektams taikomas nuosavybės teises. Tačiau taikant tą direktyvą paaiškėjo, kad tokių kultūros objektų grąžinimo užtikrinimo priemonės yra ribotos. Iš tos direktyvos taikymo ataskaitų matyti, kad ji taikoma retai, visų pirma dėl to, kad jos taikymo sritis yra ribota, – taip yra dėl tos direktyvos priede nustatytų sąlygų, – dėl to, kad joje nustatytas trumpas terminas, per kurį galima pradėti teismo procesą dėl grąžinimo, ir dėl išlaidų, susijusių su teismo procesu dėl grąžinimo;
- (9) šios direktyvos taikymo sritis turėtų būti išplėsta, kad apimtų visus kultūros objektus, kuriuos valstybė narė pagal nacionalinės teisės aktus arba administracines procedūras priskiria nacionalinėms meno, istorijos ar archeologijos vertybėms, kaip apibrėžta SESV 36 straipsnyje, arba apibrėžia kaip vieną iš tokių vertybių. Todėl ši direktyva turėtų būti taikoma istorinės, paleontologinės, etnografinės, numizmatinės reikšmės arba mokslinės vertės objektams, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra viešųjų ar kitų kolekcijų dalis, ar yra pavieniai objektai, ir neatsižvelgiant į tai, ar jie rasti vykdant įprastus ar neteisėtus kasinėjimus, jeigu jie yra priskirti nacionalinėms vertybėms arba apibrėžiami kaip tokios vertybės. Be to, kultūros objektai, kurie yra priskirti nacionalinėms vertybėms arba apibrėžiami kaip tokios vertybės, neturėtų būti priskiriami tam tikroms kategorijoms arba atitikti su jų amžiumi ir (arba) finansine verte susijusių ribų, kad juos būtų galima grąžinti pagal šią direktyvą;
- (10) nacionalinių vertybių apsaugos nacionalinių priemonių įvairovė pripažįstama SESV 36 straipsnyje. Siekiant skatinti valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą, norą bendradarbiauti ir tarpusavio supratimą, remiantis SESV 36 straipsniu turėtų būti nustatyta termino „nacionalinė vertybė“ aprėptis. Valstybės narės taip pat turėtų sudaryti palankesnes sąlygas grąžinti kultūros objektus valstybėms narėms, iš kurių teritorijos tie objektai buvo neteisėtai išvežti, neatsižvelgiant į tos valstybės narės įstojimo į Sąjungą dieną, ir turėtų užtikrinti, kad dėl tokių objektų grąžinimo nebūtų patiriama nepagrįstų išlaidų. Valstybės narės turėtų turėti galimybę sugrąžinti kitus kultūros objektus, kurie nėra objektai, priskirti nacionalinėms vertybėms arba apibrėžiami kaip nacionalinės vertybės, jei jos laikosi atitinkamų SESV nuostatų, taip pat kultūros objektus, kurie buvo neteisėtai išvežti iki 1993 m. sausio 1 d.;
- (11) reikia sustiprinti valstybių narių administracinį bendradarbiavimą, kad šią direktyvą būtų galima taikyti veiksmingiau ir vienodžiau. Todėl reikėtų nustatyti reikalavimą, kad centrinės valdžios institucijos veiksmingai bendradarbiautų tarpusavyje ir keistųsi informacija apie neteisėtai išvežtus kultūros objektus naudojamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1024/2012 ⁽¹⁾ numatyta Vidaus rinkos informacinė sistema (toliau – IMI). Siekiant pagerinti šios direktyvos įgyvendinimą, turėtų būti įdiegtas specialiai kultūros vertybėms pritaikytas IMI sistemos modulis. Taip pat pageidautina, kad kitos kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos atitinkamai atvejais naudotųsi ta pačia sistema;
- (12) siekiant užtikrinti asmens duomenų apsaugą, kompetentingų valdžios institucijų administracinis bendradarbiavimas ir keitimasis informacija turėtų atitikti taisykles, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽²⁾ ir, jei naudojamosi IMI, Reglamente (ES) Nr. 1024/2012. Direktyvoje 95/46/EB ir Reglamente (EB) Nr. 45/2001 ⁽³⁾ vartojamų terminų apibrėžtys turėtų būti taikomos ir šioje direktyvoje;
- (13) nustatyta, kad terminas patikrinti, ar kitoje valstybėje narėje rastas kultūros objektas yra kultūros objektas, kaip apibrėžta Direktyvoje 93/7/EEB, praktikoje yra per trumpas. Todėl jis turėtų būti pailgintas iki šešių mėnesių. Ilgesnės trukmės terminu turėtų būti sudaryta galimybė valstybėms narėms imtis būtinų priemonių kultūros objektui išsaugoti ir, atitinkamais atvejais, užkirsti kelią bet kokiems veiksams, kuriais siekiama išvengti grąžinimo procedūros;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

⁽²⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 74).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

- (14) termino pradėti teismo procesą dėl grąžinimo trukmė taip pat turėtų būti pailginta iki trejų metų nuo tos dienos, kai valstybė narė, iš kurios teritorijos buvo neteisėtai išvežtas kultūros objektas, sužinojo apie kultūros objekto buvimo vietą ir jo valdytojo ar turėtojo tapatybę. Šio termino trukmės pailginimas turėtų sudaryti palankesnes sąlygas grąžinimui ir atgrasyti nuo neteisėto nacionalinių vertybių išvežimo. Aiškumo sumetimais reikėtų nustatyti, kad terminas pradėti teismo procesą būtų pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kurią valstybės narės, iš kurios teritorijos buvo neteisėtai išvežtas kultūros objektas, centrinė valdžios institucija sužinojo šią informaciją;
- (15) Direktyvoje 93/7/EEB numatyta, kad teismo procesas dėl grąžinimo negali būti pradedamas praėjus daugiau kaip 30 metų nuo objekto neteisėto išvežimo iš valstybės narės teritorijos. Tačiau tais atvejais, kai objektai priklauso visuomeninėms kolekcijoms arba yra bažnytinių įstaigų inventorių dalis valstybėse narėse, kuriose pagal nacionalinę teisę jiems taikomos specialios apsaugos priemonės, teismo procesui dėl grąžinimo tam tikromis aplinkybėmis taikomas ilgesnis terminas. Kadangi valstybėse narėse pagal nacionalinę teisę specialios apsaugos priemonės gali būti taikomos religinių apeigų įstaigoms, kurios nėra bažnytinės įstaigos, ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma ir toms kitoms religinių apeigų įstaigoms;
- (16) savo 2011 m. gruodžio 13–14 d. priimtose išvadose dėl nusikaltimų kultūros vertybėms prevencijos ir kovos su jais Taryba pripažino, jog būtina imtis priemonių, kad būtų padidintas nusikaltimų kultūros objektams prevencijos ir kovos su jais veiksmingumas. Ji rekomendavo Komisijai remti valstybes nares veiksmingos kultūros objektų apsaugos veikloje siekiant atitinkamais atvejais užkirsti kelią neteisėtai prekybai, su ja kovoti ir skatinti taikyti papildomas priemones. Be to, Taryba rekomendavo toms valstybėms narėms apsvarstyti galimybę ratifikuoti 1970 m. lapkričio 17 d. Paryžiuje pasirašytą UNESCO nelegalaus kultūros vertybių įvežimo, išvežimo ir nuosavybės teisės perdavimo uždraudimo priemonių konvenciją ir 1995 m. birželio 24 d. Romoje pasirašytą UNIDROIT konvenciją dėl pavogtų ar neteisėtai išvežtų kultūros objektų;
- (17) pageidautina užtikrinti, kad visi rinkos dalyviai būtų pakankamai rūpestingi ir apdairūs su kultūros objektais susijusiose sandoriuose. Neteisėtos kilmės kultūros objekto įsigijimo pasekmės bus iš tiesų atgrasomos tik tuo atveju, jei kompensacijos išmokėjimas bus susietas su valdytojo pareiga įrodyti pakankamą rūpestingumą ir apdairumą. Todėl tam, kad būtų pasiekti Sąjungos tikslai neteisėtos prekybos kultūros objektais prevencijos ir kovos su šia prekyba srityje, šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta, kad valdytojas, norėdamas gauti kompensaciją, turi įrodyti, jog įsigydamas objektą jis buvo pakankamai rūpestingas ir apdairus;
- (18) taip pat būtų naudinga, kad visi asmenys, visų pirma rinkos dalyviai, galėtų lengvai susipažinti su vieša informacija apie kultūros objektus, kuriuos valstybės narės priskyrė nacionalinėms vertybėms arba apibrėžė kaip nacionalines vertybes. Valstybės narės turėtų stengtis sudaryti palankesnes sąlygas susipažinti su šia vieša informacija;
- (19) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas vienodai aiškinti sąvoką „pakankamas rūpestingumas ir apdairumas“, šioje direktyvoje turėtų būti pateiktas nebaigtinis kriterijų, į kuriuos turi būti atsižvelgiama nustatant, ar įsigydamas kultūros objektą valdytojas buvo pakankamai rūpestingas ir apdairus, sąrašas;
- (20) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. sudaryti galimybę grąžinti kultūros objektus, priskirtus nacionalinėms vertybėms arba apibrėžtus kaip nacionalinės vertybės, kurie buvo neteisėtai išvežti iš valstybių narių teritorijos, vertybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (21) kadangi, panaikinus Direktyvos 93/7/EEB priedą, pagal Reglamentą (EB) Nr. 116/2009 įsteigto komiteto funkcijos neteko aktualumo, atitinkamai tikslinga išbraukti nuorodas į tą komitetą. Tačiau siekiant išlaikyti platformą, kurioje valstybės narės keistųsi šios direktyvos įgyvendinimo patirtimi ir geriausios praktikos pavyzdžiais, Komisija turėtų sudaryti ekspertų grupę, kurią sudarytų valstybių narių centrinių valdžios institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, ekspertai, ir kuri turėtų dalyvauti, *inter alia*, IMI sistemos modulį pritaikant kultūros objektams;
- (22) kadangi Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priede pateiktas Sąjungos aktų nuostatų dėl administracinio bendradarbiavimo, įgyvendinamų naudojantis IMI, sąrašas, tas priedas turėtų būti iš dalies pakeistas, kad į jį būtų įtraukta ši direktyva;
- (23) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnių direktyvų nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas atsiranda pagal anksčiau priimtas direktyvas;
- (24) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų I priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva taikoma 2 straipsnio 1 punkte nurodytų kultūros objektų, valstybės narės priskirtų nacionalinėms vertybėms arba apibrėžtų kaip nacionalinės vertybės, kurie buvo neteisėtai išvežti iš tos valstybės narės teritorijos, grąžinimui.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. kultūros objektas – objektas, kurį valstybė narė iki neteisėto jo išvežimo iš tos valstybės narės teritorijos arba po jo pagal nacionalinės teisės aktus arba administracines procedūras priskiria nacionalinėms meno, istorijos ar archeologijos vertybėms, kaip apibrėžta SESV 36 straipsnyje, arba apibrėžia kaip vieną iš tokių vertybių;
2. neteisėtai išvežta (-as) iš valstybės narės teritorijos:
 - a) išvežta (-as) iš valstybės narės teritorijos pažeidžiant jos nacionalinių vertybių apsaugos taisyklės arba Reglamentą (EB) Nr. 116/2009 arba
 - b) negrąžinta (-as) pasibaigus teisėto laikino išvežimo laikotarpiui arba pažeidus kitą tokį laikiną išvežimą reglamentuojančią sąlygą;
3. prašančioji valstybė narė – valstybė narė, iš kurios teritorijos kultūros objektas buvo neteisėtai išvežtas;
4. valstybė narė, į kurią kreipiamasi – valstybė narė, kurios teritorijoje yra neteisėtai iš kitos valstybės narės teritorijos išvežtas kultūros objektas;
5. grąžinimas – fizinis kultūros objekto grąžinimas į prašančiosios valstybės narės teritoriją;
6. valdytojas – asmuo, fiziškai turintis kultūros objektą kaip savą;
7. turėtojas – asmuo, fiziškai turintis tretiesiems asmenims priklausančią kultūros objektą;
8. visuomeninės kolekcijos – kolekcijos, pagal tos valstybės narės teisės aktus apibrėžiamos kaip visuomeninės, kurios nuosavybės teise priklauso tai valstybei narei, tos valstybės narės vietos ar regioninei valdžios institucijai arba tos valstybės narės teritorijoje esančiai institucijai, jeigu tokia institucija nuosavybės teise priklauso tos valstybės narės arba vietos ar regioninės valdžios institucijai arba yra didžiąja dalimi jų finansuojama.

3 straipsnis

Kultūros objektai, kurie buvo neteisėtai išvežti iš valstybės narės teritorijos, yra grąžinami šioje direktyvoje numatyta tvarka ir aplinkybėmis.

4 straipsnis

Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar kelias centrines valdžios institucijas, kad jos atliktų šioje direktyvoje numatytas funkcijas.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie visas jų pagal šį straipsnį paskirtas centrines valdžios institucijas.

Komisija tų centrinių valdžios institucijų sąrašą ir visus su jomis susijusius pakeitimus skelbia *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

5 straipsnis

Valstybių narių centrinės valdžios institucijos bendradarbiauja ir skatina konsultacijas tarp valstybių narių kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų. Pastarosios institucijos visų pirma:

1. prašančiosios valstybės narės prašymu ieško neteisėtai iš jos teritorijos išvežto nurodyto kultūros objekto, identifikuo-damos jo valdytoją ir (arba) turėtoją. Prašyme turi būti pateikta visa informacija, reikalinga siekiant sudaryti palan-kesnes sąlygas vykdyti paiešką, visų pirma faktinė arba numanoma objekto buvimo vieta;
2. tais atvejais, kai jų teritorijoje rastas kultūros objektas ir jei yra pagrįstų priežasčių manyti, kad jis buvo neteisėtai išvežtas iš kitos valstybės narės teritorijos, apie tai praneša suinteresuotoms valstybėms narėms;

3. sudaro galimybę prašančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms patikrinti, ar atitinkamas objektas yra kultūros objektas, su sąlyga, kad šis patikrinimas atliekamas per šešis mėnesius nuo 2 punkte nurodyto pranešimo dienos. Per nurodytą laiką neatlikus šio patikrinimo, 4 ir 5 punktai nebetaikomi;
4. bendradarbiaudamos su suinteresuota valstybe nare, imasi visų būtinių priemonių fiziniam kultūros objekto išsaugojimui užtikrinti;
5. imasi būtinų laikinųjų priemonių, kad užkirstų kelią bet kokiam veiksmui, kuriuo siekiama išvengti grąžinimo procedūros;
6. veikia kaip valdytojo ir (arba) turėtojo bei prašančiosios valstybės narės tarpininkės grąžinimo klausimais. Tuo tikslu, nedarant poveikio 6 straipsniui, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingos valdžios institucijos visų pirma gali sudaryti palankesnes sąlygas įgyvendinti arbitražo procedūrą pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nacionalinės teisės aktus, jeigu prašančioji valstybė narė ir valdytojas arba turėtojas duoda savo oficialų sutikimą.

Siekdamos bendradarbiauti ir konsultuotis tarpusavyje, valstybių narių centrinės valdžios institucijos naudojasi Reglamentu (ES) Nr. 1024/2012 nustatytu specialiai kultūros vertybėms pritaikytu Vidaus rinkos informacinės sistemos (toliau – IMI) moduliui. Jos taip pat gali naudotis IMI su konkrečiais atvejais susijusiai informacijai apie galimai pavogtus arba neteisėtai iš jų teritorijos išvežtus kultūros objektus skelbti. Valstybės narės nusprendžia dėl kitų kompetentingų valdžios institucijų naudojimosi IMI šios direktyvos tikslais.

6 straipsnis

Prašančioji valstybė narė valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingame teisme gali pradėti teismo procesą prieš valdytoją arba jei jo nėra – turėtoją, kad būtų užtikrintas iš jos teritorijos neteisėtai išvežto kultūros objekto grąžinimas.

Teismo procesas gali būti pradėtas tik tais atvejais, kai prie dokumento, kuriuo pradedamas teismo procesas, yra pridėti:

- a) dokumentas, kuriame aprašomas objektas, dėl kurio pateiktas prašymas, ir kuriame konstatuojama, kad tai yra kultūros objektas;
- b) prašančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pareiškimas, kad šis kultūros objektas buvo neteisėtai išvežtas iš jos teritorijos.

7 straipsnis

Prašančiosios valstybės narės kompetentinga centrinė valdžios institucija nedelsdama informuoja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingą centrinę valdžios instituciją apie tai, kad buvo padėtas teismo procesas siekiant užtikrinti atitinkamo objekto grąžinimą.

Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga centrinė valdžios institucija nedelsdama apie tai informuoja kitų valstybių narių centrines valdžios institucijas.

Informacija keičiamasi naudojantis IMI, laikantis taikytinų teisės nuostatų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, nedarant poveikio kompetentingų centrinių valdžios institucijų galimybei naudotis ne tik IMI, bet ir kitomis susižinojimo priemonėmis.

8 straipsnis

1. Valstybės narės savo teisės aktuose numato, kad teismo procesas dėl grąžinimo pagal šią direktyvą negali būti pradėtas praėjus daugiau kaip trejiems metams nuo tos dienos, kai prašančiosios valstybės narės kompetentinga centrinė valdžios institucija sužinojo kultūros objekto buvimo vietą ir jo valdytojo arba turėtojo tapatybę.

Bet kokių atveju toks teismo procesas negali būti pradėtas praėjus daugiau kaip 30 metų nuo objekto neteisėto išvežimo iš prašančiosios valstybės narės teritorijos.

Tačiau objektų, kurie yra 2 straipsnio 8 punkte apibrėžtų visuomeninių kolekcijų dalis, ir objektų, kurie priklauso bažnytinų ar kitų religinių apeigų įstaigų inventoriams, atveju valstybėse narėse, kuriose jiems pagal nacionalinę teisę taikomos specialios apsaugos priemonės, teismo procesui dėl grąžinimo pradėti taikomas 75 metų terminas, išskyrus valstybes nares, kuriose tokiam teismo procesui netaikomas joks terminas, arba atvejus, kai valstybių narių dvišaliuose susitarimuose numatytas terminas yra ilgesnis kaip 75 metai.

2. Teismo procesas dėl grąžinimo negali būti pradėtas, jei tuo momentu, kai jis turi būti pradėtas, kultūros objekto išvežimas iš prašančiosios valstybės narės teritorijos nebėra neteisėtas.

9 straipsnis

Išskyrus atvejus, kai 8 ir 14 straipsniuose numatyta kitaip, kompetentingas teismas nurodo grąžinti atitinkamą kultūros objektą, jeigu nustatoma, kad tai yra kultūros objektas, kaip apibrėžta 2 straipsnio 1 punkte, ir kad jis buvo neteisėtai išvežtas iš valstybės narės teritorijos.

10 straipsnis

Tais atvejais, kai valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingas teismas nurodo grąžinti objektą, jis valdytojui priteisia tokią kompensaciją, kuri, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, yra teisinga, jeigu šis valdytojas įrodo, kad išgydamas objektą jis buvo pakankamai rūpestingas ir apdairus.

Nustatant, ar valdytojas buvo pakankamai rūpestingas ir apdairus, atsižvelgiama į visas objekto įsigijimo aplinkybes, visų pirma į objekto kilmės dokumentus, leidimus išvežti, kurių reikia pagal prašančiosios valstybės narės teisės aktus, susijusių asmenų reputaciją, sumokėtą kainą, tai, ar valdytojas ieškojo informacijos kuriame nors prieinamame pavogtų kultūros objektų registre, ir visą kitą svarbią informaciją, kurią jis būtų galėjęs pagrįstai gauti, arba į tai, ar jis ėmėsi bet kokių kitų veiksmų, kurių tokiomis aplinkybėmis būtų ėmęsis protingas asmuo.

Dovanojimo arba paveldėjimo atveju valdytojo padėtis nėra palankesnė nei asmens, iš kurio jis tą objektą tuo būdu įsigijo.

Prašančioji valstybė narė sumoka tą kompensaciją grąžinus objektą.

11 straipsnis

Sprendimo, kuriuo nurodoma grąžinti kultūros objektą, vykdymo išlaidas padengia prašančioji valstybė narė. Ta pati tvarka taikoma išlaidoms, patirtoms taikant 5 straipsnio 4 punkte nurodytas priemones.

12 straipsnis

Atitinkamai 10 ir 11 straipsniuose nurodyta teisinga kompensacija sumokama ir išlaidos padengiamos nedarant poveikio prašančiosios valstybės narės teisei imtis veiksmų, kad šios sumos būtų susigrąžintos iš asmenų, atsakingų už neteisėtą kultūros objekto išvežimą iš jos teritorijos.

13 straipsnis

Grąžinus kultūros objektą, nuosavybės teisę į jį reglamentuoja prašančiosios valstybės narės teisė.

14 straipsnis

Ši direktyva taikoma tik tiems kultūros objektams, kurie buvo neteisėtai išvežti iš valstybės narės teritorijos 1993 m. sausio 1 d. arba po šios dienos.

15 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė gali taikyti šioje direktyvoje numatytas priemones objektams, kurie nėra 2 straipsnio 1 punkte apibrėžti objektai, grąžinti.
2. Kiekviena valstybė narė gali šioje direktyvoje numatytas priemones taikyti ir prašymams grąžinti kultūros objektus, kurie iš kitų valstybių narių teritorijos buvo neteisėtai išvežti iki 1993 m. sausio 1 d.

16 straipsnis

Ši direktyva nedaro poveikio teismo procesui civilinėje arba baudžiamojoje byloje, kurį pagal valstybių narių nacionalinės teisės aktus gali pradėti prašančioji valstybė narė ir (arba) pavogto kultūros objekto savininkas.

17 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 18 d., o po to kas penkerius metus valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą dėl šios direktyvos taikymo.
2. Kas penkerius metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą, kurioje apžvelgiamas šios direktyvos taikymas ir veiksmingumas. Kartu su šia ataskaita prireikūs pateikiami atitinkami pasiūlymai.

18 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priedas papildomas šiuo punktu:

- „8. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/60/ES dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (*), 5 ir 7 straipsniai.

(*) OL L 159, 2014 5 28, p. 1“.

19 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 18 d. valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi šios direktyvos 2 straipsnio 1 punkto, 5 straipsnio pirmos pastraipos 3 punkto, 5 straipsnio antros pastraipos, 7 straipsnio trečios pastraipos, 8 straipsnio 1 dalies, 10 straipsnio ir 17 straipsnio 1 dalies.

Jos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti pareiškimą, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurios panaikinamos šia direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Tokios nuorodos darymo tvarką ir to pareiškimo redakciją nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

20 straipsnis

Direktyva 93/7/EEB su pakeitimais, padarytais direktyvomis, nurodytomis I priedo A dalyje, panaikinama nuo 2015 m. gruodžio 19 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su I priedo B dalyje nurodytais direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

21 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2 straipsnio 2–8 punktai, 3 ir 4 straipsniai, 5 straipsnio pirmos pastraipos 1, 2 ir 4–6 punktai, 6 straipsnis, 7 straipsnio pirma ir antra pastraipos, 8 straipsnio 2 dalis, 9 straipsnis, 10 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipos bei 11–16 straipsniai taikomi nuo 2015 m. gruodžio 19 d.

22 straipsnis

Direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

A DALIS

**Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių dalinių pakeitimų sąrašas
(nurodyti 20 straipsnyje)**

Tarybos direktyva 93/7/EEB	(OL L 74, 1993 3 27, p. 74.
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/100/EB	(OL L 60, 1997 3 1, p. 59.
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/38/EB	(OL L 187, 2001 7 10, p. 43.

B DALIS

**Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas
(nurodytas 20 straipsnyje)**

Direktyva	Perkėlimo terminas
93/7/EEB	1993 12 15 (1994 3 15 Belgijai, Vokietijai ir Nyderlandams)
96/100/EB	1997 9 1
2001/38/EB	2001 12 31

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 93/7/EEB	Ši direktyva
—	1 straipsnis
1 straipsnio 1 punkto pirma įtrauka	2 straipsnio 1 punktas
1 straipsnio 1 punkto antra įtrauka, išanginė dalis	—
1 straipsnio 1 punkto antros įtraukos pirmos dalies pirmas sakiny	—
1 straipsnio 1 punkto antros įtraukos pirmos dalies antras sakiny	2 straipsnio 8 punktas
1 straipsnio 1 punkto antros įtraukos antra dalis	—
1 straipsnio 2 punkto pirma įtrauka	2 straipsnio 2 dalies a punktas
1 straipsnio 2 punkto antra įtrauka	2 straipsnio 2 dalies b punktas
1 straipsnio 3–7 punktai	2 straipsnio 3–7 dalys
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnio išanginė dalis	5 straipsnio pirmos pastraipos išanginė dalis
4 straipsnio 1 ir 2 punktai	5 straipsnio pirmos pastraipos 1 ir 2 punktai
4 straipsnio 3 punktas	5 straipsnio pirmos pastraipos 3 punktas
4 straipsnio 4–6 punktai	5 straipsnio pirmos pastraipos 4–6 punktai
—	5 straipsnio antra pastraipa
5 straipsnio pirma pastraipa	6 straipsnio pirma pastraipa
5 straipsnio antros pastraipos pirma įtrauka	6 straipsnio antros pastraipos a punktas
5 straipsnio antros pastraipos antra įtrauka	6 straipsnio antros pastraipos b punktas
6 straipsnio pirma pastraipa	7 straipsnio pirma pastraipa
6 straipsnio antra pastraipa	7 straipsnio antra pastraipa
—	7 straipsnio trečia pastraipa
7 straipsnio 1 ir 2 dalys	8 straipsnio 1 ir 2 dalys
8 straipsnis	9 straipsnis
9 straipsnio pirma pastraipa	10 straipsnio pirma pastraipa
9 straipsnio antra pastraipa	—
—	10 straipsnio antra pastraipa
9 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipos	10 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipos
10–15 straipsniai	11–16 straipsniai
16 straipsnio 1 ir 2 dalys	17 straipsnio 1 ir 2 dalys
16 straipsnio 3 pastraipa	—
16 straipsnio 4 pastraipa	—
17 straipsnis	—
—	18 straipsnis
18 straipsnis	19 straipsnis
—	20 straipsnis
—	21 straipsnis

Direktyva 93/7/EEB	Ši direktyva
19 straipsnis	22 straipsnis
Priedas	—
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/67/ES**2014 m. gegužės 15 d.****dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas)****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) laisvas darbuotojų judėjimas, įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas yra esminiai Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) nustatyti Sąjungos vidaus rinkos principai. Tų principų įgyvendinimas Sąjungoje toliau stiprinamas, siekiant užtikrinti vienodas įmonių veiklos sąlygas ir darbuotojų teisių apsaugą;
- (2) laisvė teikti paslaugas apima įmonių teisę teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, į kurią jos gali laikinai komandiruoti savo darbuotojus, kad jie ten teiktų tas paslaugas. Darbuotojų komandiravimo tikslais būtina skirti šią laisvę nuo laisvo darbuotojų judėjimo principo, pagal kurį kiekvienam piliečiui suteikiama teisė laisvai judėti į kitą valstybę narę dirbti ir tuo tikslu joje apsigyventi; ir pagal jį darbuotojai apsaugomi nuo diskriminavimo, susijusio su užimtumu, darbo užmokesčiu ir kitomis darbo ir įdarbinimo sąlygomis, palyginti su tos valstybės narės piliečiams taikomomis sąlygomis;
- (3) dėl darbuotojų, kurie paslaugų teikimo tikslu laikinai komandiruojami į kitą valstybę narę nei ta, kurioje jie paprastai dirba, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 96/71/EB ⁽⁴⁾ nustatytos pagrindinės aiškiai apibrėžtos darbo sutarties sąlygos siekiant užtikrinti minimalią atitinkamų komandiruočių darbuotojų apsaugą, kurią turi vykdyti tos valstybės narės, į kurią darbuotojas komandiruojamas, paslaugų teikėjas;
- (4) visos šia direktyva įvestos priemonės turėtų būti pagrįstos ir proporcingos, kad jos neužkrautų administracinės naštos ir neapribotų įmonių, ypač mažųjų ir vidutinių (toliau – MVI), galimybių kurti naujas darbo vietas, apsaugant komandiruotus darbuotojus;
- (5) siekiant užtikrinti Direktyvos 96/71/EB laikymąsi neužkraunant paslaugų teikėjams nereikalingos administracinės naštos labai svarbu šios direktyvos nuostatose dėl tikro komandiravimo nustatymo ir piktnaudžiavimo ir taisyklių apėjimo prevencijos tikslais nurodytus faktinius elementus laikyti orientaciniais ir neišsamiais. Visų pirma nereikėtų taikyti reikalavimo, kad kiekvienos komandiruotės atveju turi būti laikomasi visų elementų;

⁽¹⁾ OL C 351, 2012 11 15, p. 61.⁽²⁾ OL C 17, 2013 1 19, p. 67.⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

- (6) nepaisant to, kad orientacinių faktinių elementų vertinimas turėtų būti pritaikytas kiekvienu konkrečiu atveju bei atsižvelgiant į situacijos ypatybes, kompetentingos institucijos skirtingose valstybėse narėse neturėtų skirtingai teisiškai aiškinti ar vertinti situacijų, pasižyminčių tais pačiais faktiniais elementais;
- (7) siekiant užkirsti kelią įmonių bandymams apeiti taikytinas taisykles ir jomis piktnaudžiauti, kai neteisėtai arba nesąžiningai naudojamosi SESV nustatyta laisve teikti paslaugas ir (arba) Direktyvos 96/71/EB taikymu, reikėtų pagerinti komandiravimo sąvokos įgyvendinimą ir jo stebėseną, o Sąjungos lygmeniu turėtų būti nustatyti labiau suderinami elementai, kuriais remiantis būtų palengvintas bendras aiškinimas;
- (8) todėl priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, prireikus glaudžiai bendradarbiaudama su įsisteigimo valstybėje nare, turi išnagrinėti sudedamuosius faktinius elementus, apibūdinančius komandiravimo sąvokos laikinumą, ir sąlygą, kad darbdavys būtų tikrai įsisteigęs toje valstybėje narėje, iš kurios komandiruojami darbuotojai;
- (9) vertindamos įmonės apimtis įsisteigimo valstybėje narėje, kad nustatytų, ar ta įmonė iš tikrųjų atlieka didžiąją dalį veiklos, o ne vien vidaus valdymo ir (arba) administracinę veiklą, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į skirtingų valiutų perkamosios galios skirtumus;
- (10) šioje direktyvoje nustatyti elementai, susiję su komandiravimo vykdymu ir stebėseną, taip pat gali padėti kompetentingoms institucijoms nustatyti darbuotojus, kurie klaidingai deklaravo, kad veiklą vykdo kaip savarankiškai dirbantys asmenys. Pagal Direktyvą 96/71/EB atitinkama darbuotojo apibrėžtis – valstybės narės, į kurios teritoriją darbuotojas yra komandiruotas, teisės aktuose taikytina apibrėžtis. Jei kompetentingos institucijos išsamiau paaiškintų komandiravimo sąvoką ir vykdytų geresnę jo stebėseną, padidėtų teisinis tikrumas ir būtų suteiktas naudingas įrankis, kuriuo būtų padedama veiksmingai kovoti su tariama savisamda ir užtikrinti, kad komandiruoti darbuotojai nebūtų klaidingai deklaruojami kaip savarankiškai dirbantys, o tai padėtų užkirsti kelią bandymams apeiti taikytinas taisykles, tokių bandymų išvengti ir kovoti su jais;
- (11) kai nėra tikro komandiravimo atvejo, įstatymų kolizijos atveju atsižvelgiama į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 ⁽¹⁾ („Roma I“) arba į Romos konvencijos ⁽²⁾ nuostatas, kuriomis siekiama užtikrinti, kad darbuotojai neturėtų netekti apsaugos, kurią jiems suteikia nuostatos, nuo kurių negali būti nukrypstama susitarimu arba nuo kurių gali būti nukrypstama tik jų naudai. Valstybės narės turėtų užtikrinti nuostatų, skirtų tinkamai apsaugoti darbuotojus, kurie nėra faktiškai komandiruoti, taikymą;
- (12) jei trūksta pažymos dėl taikytinų socialinės apsaugos teisės aktų, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 883/2004 ⁽³⁾, tai gali rodyti, kad padėtis neturėtų būti apibūdinama kaip laikinas komandiravimas į kitą valstybę narę negu ta, kurioje atitinkamas darbuotojas paprastai dirba paslaugų teikimo srityje;
- (13) kaip ir Direktyvos 96/71/EB atveju, šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 ⁽⁴⁾ taikymui;
- (14) SESV aiškiai pripažįstama nacionalinių darbo santykių sistemų įvairovė ir socialinių partnerių nepriklausomumas;
- (15) daugelyje valstybių narių socialiniai partneriai atlieka svarbų vaidmenį komandiruojant darbuotojus teikti paslaugų, nes jie, remdamiesi nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika, gali nustatyti skirtingus, alternatyviai arba tuo pačiu metu, taikytinus minimalaus darbo užmokesčio lygius. Socialiniai partneriai turėtų pranešti ir informuoti apie tuos lygius;

⁽¹⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

⁽²⁾ 1980 m. birželio 19 d. Romos konvencija dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (80/934/EEB) (OL L 266, 1980 10 9, p. 1).

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁴⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009 10 30, p. 1).

- (16) svarbiausias aspektas siekiant apsaugoti komandiruočių darbuotojų teises ir užtikrinti vienodas sąlygas paslaugų teikėjams – tinkamas ir veiksmingas įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas. Netinkamas įgyvendinimas trukdo veiksmingai taikyti šios srities Sąjungos taisykles. Todėl būtina, kad Komisija ir valstybės narės, o prireikus ir vietos ir regiono valdžios institucijos, glaudžiai bendradarbiautų, nereikėtų pamiršti to, kad šiame kontekste svarbų vaidmenį atlieka darbo inspekcijos ir socialiniai partneriai. Šiuo atžvilgiu itin svarbūs aspektai – abipusis pasitikėjimas, bendradarbiavimas ir nuolatinis dialogas bei savitarpio supratimas;
- (17) veiksmingos stebėsenos procedūros valstybėse narėse yra būtinos Direktyvos 96/71/EB ir šios direktyvos vykdymui užtikrinti, todėl jos turėtų būti nustatytos visoje Sąjungoje;
- (18) sunkumai, kurių kyla vertinant informaciją apie darbo sutarties sąlygas, labai dažnai paskatina paslaugų teikėjus netaikyti esamų taisyklių. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tokia informacija būtų skelbiama viešai ir veiksmingai užtikrinti galimybę nemokamai su ja susipažinti ne tik paslaugų teikėjams iš kitų valstybių narių, bet ir susijusiems komandiruotiems darbuotojams;
- (19) kai darbo sutarties sąlygos nustatomos kolektyvinėse sutartyse, kurios paskelbiamos visuotinai taikomomis, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad su tomis kolektyvinėmis sutartimis visi galėtų susipažinti prieinamu ir skaidriu būdu, kartu gerbiant socialinių partnerių savarankiškumą;
- (20) siekiant pagerinti prieigą prie informacijos, valstybėse narėse turi būti įsteigtas vienas bendras informacijos šaltinis. Kiekviena valstybė narė pagal žiniatinklio prieinamumo standartus turėtų sukurti vieną bendrą oficialią nacionalinę interneto svetainę ir numatyti kitus tinkamus komunikacijos būdus. Viena bendra oficiali nacionalinė interneto svetainė turėtų veikti bent kaip interneto portalas ir atlikti tinklų sietuvo ir pagrindinio prieigos taško funkciją bei joje turėtų būti aiškiai ir tiksliai pateiktos nuorodos į atitinkamus informacijos šaltinius, taip pat trumpa informacija apie interneto svetainės turinį ir pateiktas nuorodas. Tokios interneto svetainės visų pirma turėtų apimti pagal Sąjungos teisės aktus sukurtas svetaines, skirtas skatinti verslumą ir (arba) plėtoti tarpvalstybinį paslaugų teikimą. Priimančiosios valstybės narės turėtų suteikti informaciją apie nacionalinės teisės aktuose nustatytus laikotarpius, kuriais paslaugų teikėjai turi saugoti dokumentus po komandiravimo laikotarpio;
- (21) komandiruoti darbuotojai turėtų turėti teisę iš priimančiosios valstybės narės gauti bendrą informaciją apie jiems taikomą nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką;
- (22) valstybėms narėms vykdant administracinį bendradarbiavimą ir teikiant savitarpio pagalbą turėtų būti laikomasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽¹⁾ nustatytų asmens duomenų apsaugos taisyklių, taip pat vadovaujantis nacionalinėmis duomenų apsaugos taisyklėmis, kuriomis įgyvendinami Sąjungos teisės aktai. Vykdydami administracinį bendradarbiavimą per Vidaus rinkos informacinę sistemą (toliau – IML), taip pat turėtų būti laikomasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2012 ⁽³⁾;
- (23) kad būtų užtikrintas teisingas pagrindinių darbo sutarties sąlygų, kurių privaloma laikytis komandiruočių darbuotojų atžvilgiu, taikymas ir vykdoma jų stebėseną, valstybės narės įmonėms, kurios komandiruoja darbuotojus paslaugoms teikti, turėtų taikyti tik tam tikrus administracinius reikalavimus ir kontrolės priemones. Vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, tokie reikalavimai ir priemonės gali būti grindžiami privalomomis bendrojo intereso priežastimis, kurios apima veiksmingą darbuotojų teisių apsaugą su sąlyga, kad jie yra tinkami siekiant užtikrinti, jog būtų siekiama tikslo, ir jais nevirsijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti. Tokius reikalavimus ir priemones galima nustatyti tik tuo atveju, kai kompetentingos institucijos negali veiksmingai atlikti priežiūros funkcijų be prašomos informacijos ir (arba) mažiau ribojančiomis priemonėmis nebūtų užtikrinta, kad bus pasiekti būtinų nacionalinių kontrolės priemonių tikslai;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽³⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (IML reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

- (24) paslaugų teikėjas turėtų užtikrinti, kad deklaracijoje būtų nurodyta komandiruočių darbuotojų tapatybė, jog kompetentingos institucijos galėtų patikrinti, kaip darbo vietoje atliekama faktinė kontrolė komandiravimo laikotarpiu;
- (25) kitoje valstybėje narėje įsisteigęs paslaugų teikėjas turėtų nedelsdamas pranešti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie visus svarbius deklaracijoje nurodytos informacijos jo atliktus pakeitimus, kad būtų galima darbo vietoje atlikti faktinę kontrolę;
- (26) pareiga pranešti Komisijai apie administracinius reikalavimus ir kontrolės priemones neturėtų būti laikoma *ex-ante* leidimų suteikimo proceso dalimi;
- (27) siekiant užtikrinti geresnį ir vienodesnį Direktyvos 96/71/EB taikymą bei jos praktinį vykdymo užtikrinimą ir kuo labiau sumažinti taikymo ir vykdymo skirtumus visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teritorijoje būtų atliekami veiksmingi ir tinkami patikrinimai, ir taip prisidėti, *inter alia*, prie kovos su nedeklaruojamu darbu komandiravimo kontekste, taip pat atsižvelgiant į kitas teises iniciatyvas siekiant geriau spręsti šį klausimą;
- (28) valstybės narės turėtų pateikti, kai taikoma, pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką, tikrinamai įmonei tikrinimo arba kontrolės dokumentą, kuriame nurodyta susijusi informacija;
- (29) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų pakankamai darbuotojų, turinčių įgūdžių ir kvalifikaciją, reikalingų siekiant veiksmingai atlikti patikras, ir kad būtų įmanoma nepagrįstai nedelsiant atsakyti į priimančiosios valstybės narės arba įsisteigimo valstybės narės prašymus pateikti informaciją, kaip numatyta šioje direktyvoje;
- (30) šiuo atžvilgu labai svarbios yra darbo inspekcijos, socialiniai partneriai ir kitos stebėsenos įstaigos, kurios ir toliau turėtų atlikti svarbų vaidmenį;
- (31) siekiant lanksčiai atsižvelgti į darbo rinkų ir darbo santykių sistemų įvairovę, išimties tvarka vadovybė ir darbuotojai ir (arba) kiti subjektai ir (arba) įstaigos taip pat gali stebėti, kaip laikomasi tam tikrų komandiruočių darbuotojų darbo sutarties sąlygų, su sąlyga, kad jie užtikrina lygiavertį atitinkamų asmenų apsaugos lygį ir stebėseną vykdo nediskriminuodami ir objektyviai;
- (32) valstybių narių patikros institucijos ir kitos susijusios stebėsenos ir vykdymo įstaigos turėtų bendradarbiauti ir keistis informacija, kaip numatyta atitinkamuose teisės aktuose, kad patikrintų, ar laikomasi komandiruotiems darbuotojams taikytinų taisyklių;
- (33) valstybės narės ypač raginamos nustatyti labiau integruotą darbo inspekcijų veiklos metodą. Be to, reikėtų nagrinėti poreikį parengti bendrus standartus, kad Sąjungos lygmeniu būtų nustatyti palyginami metodai, praktika ir minimalūs standartai. Vis dėlto bendrų standartų rengimas neturėtų trukdyti valstybių narių pastangoms veiksmingai kovoti su nedeklaruojamu darbu;
- (34) siekiant supaprastinti Direktyvos 96/71/EB vykdymo užtikrinimą ir užtikrinti jos veiksmingesnį taikymą, turėtų būti sukurti veiksmingi skundų teikimo mechanizmai, per kuriuos komandiruoti darbuotojai galėtų teikti skundus arba, tiesiogiai ar per atitinkamas paskirtąsias trečiąsias šalis, joms pritarus, kaip antai profesines sąjungas ar kitas asociacijas ir bendras socialinių partnerių institucijas, inicijuoti procedūras. Tai neturėtų daryti poveikio nacionalinėms procedūrinėms taisyklėms dėl atstovavimo ir gynybos teisme ir profesinių sąjungų bei kitų darbuotojų atstovų kompetencijai ir kitoms teisėms pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką;
- (35) siekiant užtikrinti, kad komandiruotas darbuotojas gautų tinkamą darbo užmokestį ir, jei komandiruotpinigiaai gali būti laikomi minimalaus darbo užmokesčio dalimi, jie turėtų būti atskaitomi iš darbo užmokesčio tik tuomet, jei tai numatyta priimančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktuose, kolektyviniuose susitarimuose ir (arba) praktikoje;

- (36) praktiškas taikytinų taisyklių komandiravimo srityje laikymasis ir veiksminga darbuotojų teisių apsauga šiuo atžvilgiu yra itin svarbūs subrangos darbų grandinėse ir tai turėtų būti užtikrinta tinkamomis priemonėmis vadovaujantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika ir laikantis Sąjungos teisės aktų. Tokios priemonės gali apimti, pasikonsultavus su atitinkamais socialiniais partneriais, savanoriško tiesioginės subrangos atsakomybės (kartu su darbdavio atsakomybe arba vietoj jos) dėl bet kokio nesumokėto grynojo darbo užmokesčio, atitinkančio minimalaus darbo užmokesčio normas ir (arba) privalomas įmokas į bendruosius fondus ar socialinių partnerių institucijoms, nustatytus įstatymais arba kolektyvinėmis sutartimis, tiek, kiek jiems taikoma Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnio 1 dalis, mechanizmo įvedimą. Vis dėlto valstybės narės turėtų ir toliau galėti laisvai nustatyti griežtesnes atsakomybės taisykles pagal nacionalinę teisę arba imtis kitų priemonių pagal nacionalinę teisę vadovaudamosi nediskriminavimo ir proporcingumo principais;
- (37) valstybės narės, įvedusios priemones, skirtas užtikrinti, kad būtų laikomasi taikytinų taisyklių subrangos grandinėse, turėtų turėti galimybę numatyti, kad (sub)rangovas neturėtų būti atsakingas susidarius ypatingoms aplinkybėms arba kad to (sub)rangovo atsakomybė būtų ribota tais atvejais, kai buvo įvykdytos deramos patikrinimo pareigos. Tos priemonės turėtų būti apibrėžtos nacionalinėje teisėje, atsižvelgiant į konkrečias atitinkamos valstybės narės aplinkybes, ir jos gali apimti, *inter alia*, rangovo taikomas priemones dėl administracinių reikalavimų ir kontrolės priemonių vykdymo dokumentacijos siekiant užtikrinti veiksmingą darbuotojų komandiravimui taikytinų taisyklių laikymosi stebėseną;
- (38) susirūpinimą kelia tai, kad valstybėms narėms vis dar kyla daugybė sunkumų norint išieškoti tarpvalstybines administracines sankcijas ir (arba) baudas, todėl reikėtų spręsti abipusio administracinių sankcijų ir (arba) baudų pripažinimo klausimą;
- (39) dėl skirtingų valstybių narių sistemų, kuriomis jos užtikrina skirtų administracinių sankcijų ir (arba) baudų vykdymą tarpvalstybinėse situacijose, kyla kliūčių tinkamam vidaus rinkos veikimui; be to, dėl tokių skirtumų labai sudėtinga ar beveik neįmanoma užtikrinti, kad komandiruotiems darbuotojams visoje Sąjungoje būtų teikiama lygiavertė apsauga;
- (40) veiksmingą pagrindinių taisyklių, kuriomis reglamentuojamas darbuotojų komandiravimas paslaugų teikimo tikslu, laikymąsi reikėtų sustiprinti imantis konkrečių veiksmų, pagrįstų tarpvalstybiniu finansinių administracinių sankcijų ir (arba) baudų vykdymu. Todėl valstybių narių teisės aktų derinimas šiuo klausimu yra esminė sąlyga, siekiant užtikrinti geresnę, vienodesnę ir palyginamesnę apsaugą, kuri būtina tinkamam vidaus rinkos veikimui;
- (41) priėmus bendras taisykles, kuriose numatomas savitarpio pagalbos teikimas ir vykdymo užtikrinimo priemonių bei susijusių išlaidų rėmimas, taip pat nustačius vienodus reikalavimus dėl pranešimo apie sprendimus, susijusius su už Direktyvos 96/71/EB ir šios direktyvos nesilaikymą paskirtomis administracinėmis sankcijomis ir (arba) baudomis, būtų išspręstos kelios su tarpvalstybiniu vykdymu susijusios praktinės problemos, užtikrintas geresnis informavimas apie tokius kitos valstybės narės sprendimus ir veiksmingesnis jų vykdymas;
- (42) jei paaiškėja, kad paslaugų teikėjas iš tiesų nėra įsisteigęs įsisteigimo valstybėje narėje arba kad adresas arba įmonės duomenys yra neteisingi, kompetentingos institucijos neturėtų nutraukti procedūros dėl formalių priežasčių, bet turėtų toliau tirti atvejį, kad nustatytų už komandiravimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens tapatybę;
- (43) sprendimų, kuriais skiriama administracinė sankcija ir (arba) bauda, ir prašymų dėl tokios sankcijos ir (arba) baudos išieškojimo pripažinimas turėtų būti grindžiamas abipusio pasitikėjimo principu. Tuo tikslu nepripažinimo arba atsisakymo išieškoti administracinę sankciją ir (arba) baudą pagrindas turėtų būti apribotas iki būtino minimumo;
- (44) nepaisant nustatytų vienodesnių taisyklių, susijusių su tarpvalstybiniu administracinių sankcijų ir (arba) baudų vykdymu, ir poreikio nustatyti bendresnio pobūdžio kriterijus dėl tolesnių procedūrų, veiksmingesnių tuo atveju, kai jos nesumokamos, neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių kompetencijai nustatyti savo sankcijų ir baudų sistemą arba išieškojimo priemones, kurių galima imtis pagal nacionalinės teisės aktus. Todėl dokumentas, kuriuo leidžiama užtikrinti tokių sankcijų ir (arba) baudų taikymą arba jas taikyti, prireikus ir atsižvelgiant į prašomosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką, gali būti papildytas arba pakeistas dokumentu, kuriuo leidžiamas jo taikymo užtikrinimas ar taikymas prašomojoje valstybėje narėje, arba toks dokumentas prie jo pridedamas;

- (45) dėl vienodesnių taisyklių neturėtų būti iš dalies keičiama ar koreguojama pareiga gerbti atsakovų pagrindines teises ir laisves, taip pat pagrindinius jiems taikomus teisės principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje (toliau – ES Sutartis), kaip antai teisę būti išklausytam ir teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, arba *ne bis in idem* principą;
- (46) šia direktyva nesiekama nustatyti suderintų teismų bendradarbiavimo, jurisdikcijos, sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo taisyklių ar nagrinėti taikytiną teisę;
- (47) jei nesilaikoma šioje direktyvoje nustatytų pareigų, valstybės narės turėtų imtis atitinkamų priemonių, įskaitant administracines ir teismines procedūras, ir už direktyvos pareigų nevykdymą skirti atgrasančias ir proporcingas sankcijas;
- (48) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų principų, visų pirma dėl asmens duomenų apsaugos (8 straipsnis), laisvės pasirinkti profesiją ir teisės dirbti (15 straipsnis), laisvės užsiimti verslu (16 straipsnis), teisės į kolektyvines derybas ir kolektyvinius darbuotojų interesų gynimo veiksmus (28 straipsnis), tinkamų ir teisingų darbo sąlygų (31 straipsnis), teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą (47 straipsnis), nekaltumo prezumpcijos ir teisės į gynybą (48 straipsnis) bei teisės nebūti du kartus teisiama ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką (*ne bis in idem*) (50 straipsnis), ir ji turi būti įgyvendinama laikantis šių teisių ir principų;
- (49) kad būtų galima Direktyvą 96/71/EB paprasčiau geriau ir vienodžiau taikyti, tikslinga numatyti elektroninę keitimosi informacija sistemą, kuri palengvintų administracinį bendradarbiavimą, o kompetentingos institucijos turėtų kuo dažniau naudotis IMI. Vis dėlto tai neturėtų trukdyti taikyti su administraciniu bendradarbiavimu ir savitarpio pagalba susijusių esamų ir būsimų dvišalių susitarimų ar procedūrų;
- (50) kadangi šia direktyva siekiamo tikslo, t. y. nustatyti tinkamų nuostatų, priemonių ir kontrolės mechanizmų, reikalingų siekiant geriau ir vienodžiau įgyvendinti ir taikyti Direktyvą 96/71/EB bei užtikrinti jos vykdymą praktikoje, sistemą valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, pagal ES Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidarumo principą Sąjunga gali nustatyti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (51) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris 2012 m. liepos 19 d. pateikė nuomonę ⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šia direktyva nustatoma tinkamų nuostatų, priemonių ir kontrolės mechanizmų, būtinų siekiant praktikoje geriau ir vienodžiau įgyvendinti ir taikyti Direktyvą 96/71/EB bei užtikrinti jos vykdymą, įskaitant priemones, skirtas užkirsti kelią piktnaudžiavimui taikytinomis taisyklėmis bei vengimui jas taikyti ir nubausti už šiuos pažeidimus, rinkinio bendra sistema, ir ja nedaromas poveikis Direktyvos 96/71/EB taikymo sričiai.

⁽¹⁾ OL C 27, 2013 1 29, p. 4.

Šia direktyva siekiama užtikrinti, kad būtų išlaikytas tinkamas tarpvalstybinio paslaugų teikimo tikslu komandiruočių darbuotojų teisių apsaugos lygis, visų pirma, kad būtų vykdomos darbo sutarties sąlygos, taikomos valstybėje narėje, kurioje teikiama paslauga pagal Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnį, ir tuo pačiu metu siekiama sudaryti paslaugų teikėjams geresnes sąlygas laisvai teikti paslaugas ir skatinti sąžiningą paslaugų teikėjų konkurenciją bei taip paremti vidaus rinkos veikimą.

2. Ši direktyva neturi jokios įtakos naudojimuisi valstybių narių ir Sąjungos lygmeniu pripažįstamomis pagrindinėmis teisėmis, įskaitant teisę ar laisvę streikuoti arba imtis kitų veiksmų, numatytų konkrečiose valstybių narių darbo santykių sistemose vadovaujantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika. Ji taip pat neturi įtakos teisei derėtis dėl kolektyvinių susitarimų, juos sudaryti bei vykdyti ir imtis kolektyvinių veiksmų pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- a) kompetentinga institucija – institucija ar įstaiga, kurios gali apimti ryšių palaikymo tarnybą (-as) pagal Direktyvos 96/71/EB 4 straipsnį, kurias valstybės narės paskiria vykdyti Direktyvoje 96/71/EB ir šioje direktyvoje nustatytas funkcijas;
- b) prašančioji institucija – valstybės narės kompetentinga institucija, kuri pateikia prašymą dėl pagalbos, informacijos, pranešimo arba sankcijų ir (arba) baudų išieškojimo, kaip nurodyta VI skyriuje;
- c) prašančioji institucija – valstybės narės kompetentinga institucija, kuriai pateikiamas prašymas dėl pagalbos, informacijos, pranešimo arba sankcijų ir (arba) baudų išieškojimo, kaip nurodyta VI skyriuje.

3 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir ryšių palaikymo tarnybos

Šios direktyvos tikslais valstybės narės, laikydamosi nacionalinės teisės aktų ir (arba) praktikos, paskiria vieną ar daugiau kompetentingų institucijų, tarp kurių gali būti ir ryšių palaikymo tarnyba (-os), nurodyta (-os) Direktyvos 96/71/EB 4 straipsnyje. Skirdamos kompetentingas institucijas, valstybės narės tinkamai atsižvelgia į poreikį užtikrinti informacijos, kuria kečiamasi, duomenų apsaugą ir fizinių bei juridinių asmenų, kuriems tai gali turėti įtakos, teises. Valstybėms narėms tenka galutinė atsakomybė už duomenų apsaugos ir paveiktų asmenų teisių užtikrinimą ir šiuo atžvilgiu jos imasi tinkamų priemonių.

Valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms kompetentingų institucijų kontaktinius duomenis. Komisija paskelbia ir reguliariai atnaušina ryšių palaikymo tarnybų ir kompetentingų institucijų sąrašą.

Kitos valstybės narės ir Sąjungos institucijos paiso kiekvienos valstybės narės kompetentingų institucijų pasirinkimą.

4 straipsnis

Tikro komandiravimo nustatymas ir piktnaudžiavimo bei pažeidimų prevencija

1. Siekdamas įgyvendinti ir taikyti Direktyvą 96/71/EB bei užtikrinti jos vykdymą kompetentingos institucijos atlieka bendrą visų faktinių elementų, kuriuos jos laiko būtinais, įskaitant visų pirma nustatytuosius šio straipsnio 2 ir 3 dalyse, vertinimą. Tie elementai skirti padėti kompetentingoms institucijoms, kai jos vykdo patikras ir kontrolę ir kai jos turi pagrindo manyti, kad darbuotojas gali būti nelaikomas komandiruoju pagal Direktyvą 96/71/EB. Atliekant bendrą vertinimą tie elementai yra orientaciniai veiksniai, todėl jų negalima vertinti atskirai.

2. Kompetentingos institucijos, siekdamos nustatyti, ar įmonė iš tiesų atlieka didžiąją dalį veiklos, nepriskiriamos vien vidaus valdymo ir (arba) administracinei veiklai, atsižvelgdamos į ilgesnį laikotarpį, atlieka bendrą visų faktinių elementų, apibūdinančių įmonių įsisteigimo valstybėje narėje ir prireikus priimančioje valstybėje narėje vykdomą veiklą, vertinimą. Tokie elementai, visų pirma, gali apimti:

- a) vietą, kurioje įmonė turi registruotą buveinę ir administraciją, naudojami biuro patalpomis, moka mokesčius ir socialinio draudimo įmokas ir, jeigu taikytina, pagal nacionalinės teisės aktus turi profesinės veiklos licenciją arba yra užsiregistravusi prekybos rūmuose ar profesinėse organizacijose;
- b) vietą, kurioje komandiruoti darbuotojai yra įdarbinti ir iš kurios jie yra komandiruoti;
- c) sutartims, kurias įmonė sudarė su savo darbuotojais ir su klientais, taikytiną teisę;
- d) vietą, kurioje įmonė vykdo didžiąją dalį verslo veiklos ir kurioje dirba jos administracinis personalas;
- e) įvykdytų sutarčių skaičių ir (arba) pasiektą apyvartą įsisteigimo valstybėje narėje, atsižvelgiant į, *inter alia*, konkrečią naujai įsteigtų įmonių ir MVĮ padėtį.

3. Siekiant įvertinti, ar komandiruotas darbuotojas laikinai atlieka savo darbą kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jis paprastai dirba, išnagrinėjami visi tokį darbą ir darbuotojo padėtį apibūdinantys faktiniai elementai. Tokie elementai, visų pirma, gali apimti:

- a) tai, kad darbas atliekamas ribotą laikotarpį kitoje valstybėje narėje;
- b) dieną, kurią prasideda komandiravimas;
- c) tai, kad komandiruojama į kitą valstybę narę nei ta, kurioje ar iš kurios komandiruotas darbuotojas paprastai atlieka savo darbą pagal Reglamentą (EB) Nr. 593/2008 (Roma I) ir (arba) Romos konvenciją;
- d) tai, kad komandiruotas darbuotojas, užbaigęs darbą arba suteikęs paslaugas, dėl kurių jis buvo komandiruotas, grįžta arba numatoma, kad jis grįš toliau dirbti į valstybę narę, iš kurios jis buvo komandiruotas;
- e) veiklos pobūdį;
- f) tai, kad darbuotoją komandiruojantis darbdavys pasirūpina kelione, aprūpina maitinimu ar apgyvendinimu arba kompensuoja šias išlaidas, ir prireikus, kaip tai suteikiama arba nurodomas išlaidų kompensavimo metodas;
- g) bet kokius ankstesnius laikotarpius, kurių metu pareigas ėjo tas pats arba kitas (komandiruotas) darbuotojas.

4. Tai, kad netenkinami vienas ar daugiau iš 2 ir 3 dalyse nustatytų faktinių elementų, nebūtinai automatiškai reiškia, kad situacijos negalima pripažinti komandiravimu. Tų elementų vertinimas pritaikomas kiekvienu konkrečiu atveju atsižvelgiant į situacijos ypatumus.

5. Į šiame straipsnyje nurodytus elementus, kuriuos kompetentingų institucijų naudoja atlikdamos bendrą įvertinimą, kad nustatytų tikrą komandiravimo atvejį, taip pat gali būti atsižvelgiama siekiant nustatyti, ar asmeniui taikytina darbuotojo apibrėžtis pagal Direktyvos 96/71/EB 2 straipsnio 2 dalį. Valstybės narės turėtų vadovautis, *inter alia*, faktais, susijusiais su darbo atlikimu, darbuotojo pavaldumo ryšiais ir atlygiu, nepaisant to, kaip santykiai apibūdinami susitarime, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra sutartinis, dėl kurio gali būti susitarusios šalys.

II SKYRIUS

GALIMYBĖ GAUTI INFORMACIJĄ

5 straipsnis

Geresnės galimybės gauti informaciją

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad būtų užtikrinta, jog informacija apie Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnyje nurodytas darbo sutarties sąlygas, kurias paslaugų teikėjai turi taikyti ir vykdyti, paprastai būtų nemokamai pateikiama aiškiai, skaidriai, išsamiai ir būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis prieigos prie interneto formatu ir standartais užtikrinant neįgalųjų asmenų prieigą ir užtikrinant, kad Direktyvos 96/71/EB 4 straipsnyje nurodytos ryšių palaikymo tarnybos arba kitos kompetentingos nacionalinės institucijos galėtų veiksmingai atlikti savo užduotis.
2. Kad informacija būtų dar lengviau prieinama, valstybės narės:
 - a) bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje ir kitomis tinkamomis priemonėmis aiškiai, išsamiai ir naudotams patogiu ir prieinamu formatu nurodo, kokios darbo sutarties sąlygos ir (arba) kurios jų nacionalinių ir (arba) regioninių teisės aktų dalys turi būti taikomos į jų teritoriją komandiruotiems darbuotojams;
 - b) imasi būtinų priemonių, kad informacija apie taikytinas kolektyvines darbo sutartis ir kam jos yra taikomos bei apie darbo sutarties sąlygas, kurias turi taikyti paslaugų teikėjai iš kitų valstybių narių pagal Direktyvą 96/71/EB, būtų kuo plačiau paskleista bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje ir kitomis tinkamomis priemonėmis, įskaitant, esant galimybei pateikiamos nuorodos į esamas interneto svetaines ir kitus kontaktinius subjektus, visų pirma susijusius socialinius partnerius;
 - c) sudaro sąlygas darbuotojams ir paslaugų teikėjams nemokamai gauti informaciją priimančiosios valstybės narės oficialiąją (-iosiomis) kalbą (-omis) ir tinkamiausiomis kalbomis atsižvelgiant į paklausą jos darbo rinkoje, priimančiosios valstybės narės pasirinkimu. Ta informacija, jeigu įmanoma, pateikiama rengiant santrauką lankstinuko forma, kuriame nurodomos pagrindinės taikomos darbo sąlygos, įskaitant skundų teikimo procedūros aprašymą, ir, jei prašoma, neįgaliesiems asmenims pritaikytu formatu; lengvai prieinama forma bei nemokamai pateikiama išsamesnė informacija apie komandiruotiems darbuotojams taikomas darbo ir socialines sąlygas, įskaitant informaciją apie darbuotojų sveikatą ir saugą;
 - d) siekia, kad svarbi informacija, ypač a punkte nurodytoje bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje pateikiama informacija, būtų prieinamesnė ir aiškesnė;
 - e) nurodo ryšių palaikymo tarnybos kontaktinį asmenį, atsakingą už prašymus suteikti informacijos;
 - f) nuolat atnaujina pateiktą informaciją apie valstybes.
3. Komisija toliau remia valstybes nares prieigos prie informacijos srityje.
4. Kai remiantis nacionalinės teisės aktais, tradicijomis ir praktika, taip pat užtikrinant socialinių partnerių savarankiškumą, darbo sutarties sąlygos, nurodytos Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnyje, nustatomos kolektyvinėse sutartyse pagal tos direktyvos 3 straipsnio 1 ir 8 dalis, valstybės narės užtikrina, kad tos sąlygos paslaugų teikėjams iš kitų valstybių narių ir komandiruotiems darbuotojams būtų prieinamu skaidriu būdu, ir siekia, kad tuo klausimu taip pat dalyvautų socialiniai partneriai. Svarbi informacija visų pirma turėtų apimti įvairias minimalaus darbo užmokesčio normas ir jų sudedamąsias dalis, išmokėtino darbo užmokesčio apskaičiavimo metodiką ir prireikus darbuotojo priskyrimo vienai ar kitai darbo užmokesčio kategorijai kriterijus.
5. Valstybės narės nurodo įstaigas ir institucijas, į kurias darbuotojai ir įmonės gali kreiptis dėl bendros informacijos dėl jiems taikytinų nacionalinės teisės aktų ir praktikos, susijusios su teisėmis ir pareigomis jų teritorijoje.

III SKYRIUS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

6 straipsnis

Savitarpio pagalba. Bendrieji principai

1. Valstybės narės dirba glaudžiai bendradarbiaudamos ir nepagrįstai nedelsdamos teikia viena kitai savitarpio pagalbą, kad šią direktyvą ir Direktyvą 96/71/EB būtų lengviau praktiškai įgyvendinti, taikyti ir užtikrinti jos vykdymą.
 2. Valstybės narės bendradarbiaudamos visų pirma atsako į kompetentingų institucijų pagrįstus prašymus pateikti informaciją ir atlikti kontrolę, patikrinimus ir tyrimus, susijusius su Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnio 3 dalyje nurodytomis komandiravimo situacijomis, įskaitant bet kokio taikytinų darbuotojų komandiravimo taisyklių nesilaikymo arba piktnaudžiavimo jomis atvejo tyrimą. Prašymuose pateikti informaciją nurodoma informacija, susijusi su galimu administracinės sankcijos ir (arba) baudos išieškojimu, ar pranešimas apie sprendimą, kuriuo skiriama tokia sankcija ir (arba) bauda, kaip nurodyta VI skyriuje.
 3. Valstybių narių bendradarbiavimas taip pat gali apimti dokumentų siuntimą ir įteikimą.
 4. Kad galėtų sureaguoti į kitos valstybės narės kompetentingų institucijų pagalbos prašymą, valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje įsisteigę paslaugų teikėjai teiktų jų kompetentingoms institucijoms visą jų veiklai prižiūrėti pagal jų nacionalinės teisės aktus būtiną informaciją. Kai tokia informacija nepateikiama, valstybės narės imasi reikiamų priemonių.
 5. Tuo atveju, kai sudėtinga įvykdyti prašymą pateikti informaciją arba atlikti kontrolę, patikrinimus ar tyrimus, ta valstybė narė, siekdama rasti sprendimą, nedelsdama apie tai informuoja prašančiąją valstybę narę.
- Jei keičiantis informacija toliau kyla problemų ar nuolat atsisakoma pateikti informaciją, Komisija apie tai informuojama, prireikus per IML, ir ji imasi tinkamų priemonių.
6. Valstybė narė kitų valstybių narių ar Komisijos prašomą informaciją pateikia elektroninėmis priemonėmis per šiuos terminus:
 - a) skubiais atvejais, kaip antai kai siekiant patikrinti įsisteigimą kitoje valstybėje narėje reikia atlikti paiešką registruose siekiant patvirtinti PVM mokėtojo registraciją, – kiek įmanoma greičiau ir ne ilgiau kaip per dvi darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.Skubos priežastis aiškiai nurodoma prašyme ir aprašoma išsamiau, įskaitant siekiant pagrįsti tą skubą;
 - b) visų kitų prašymų pateikti informaciją atveju – ne ilgiau kaip per 25 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai valstybės narės savitarpio sutarimu susitaria dėl trumpesnio termino.
7. Valstybės narės užtikrina, kad registruose, į kuriuos įtraukti paslaugų teikėjai ir kuriuose jų teritorijoje esančios kompetentingos institucijos gali atlikti paiešką, šios direktyvos ir Direktyvos 96/71/EB įgyvendinimo tikslais tokiomis pačiomis sąlygomis paiešką galėtų atlikti ir atitinkamos kitų valstybių narių kompetentingos institucijos tiek, kiek valstybės narės šiuos registrus yra įtraukusios į IML.
 8. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, kuria keičiasi 2 straipsnio a punkte nurodytos įstaigos ar kuri joms perduodama, būtų naudojama tik su klausimu (-ais), dėl kurio (-ių) jos buvo paprašyta, susijusiais atvejais.
 9. Savitarpio administracinis bendradarbiavimas vykdomas ir pagalba teikiama nemokamai.

10. Prašymas pateikti informaciją neužkerta kelio kompetentingoms institucijoms imtis priemonių pagal atitinkamus nacionalinės teisės ir Sąjungos teisės aktus siekiant iširti tariamus Direktyvos 96/71/EB ar šios direktyvos pažeidimus ir jiems užkirsti kelią.

7 straipsnis

Valstybių narių vaidmuo vykdamas administracinį bendradarbiavimą

1. Laikantis Direktyvos 96/71/EB 4 ir 5 straipsniuose nustatytų principų, darbuotojo komandiravimo į kitą valstybę narę laikotarpiu priimančiosios valstybės narės valdžios institucijoms tenka pareiga, prirėikus bendradarbiaujant su įsis-teigimo valstybe nare, atlikti darbo sutarties sąlygų, kurių turi būti laikomasi pagal Direktyvą 96/71/EB, patikrinimą.
2. Paslaugų teikėjo įsisteigimo valstybė narė toliau vykdo į kitą valstybę narę komandiruotų darbuotojų stebėseną ir kontrolę bei jų atžvilgiu imasi reikiamų priežiūros ar vykdymo užtikrinimo priemonių pagal savo nacionalinės teisės aktus, praktiką ir administracines procedūras.
3. Paslaugų teikėjo įsisteigimo valstybė narė padeda valstybei narei, į kurią komandiruojamas darbuotojas, siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi pagal Direktyvą 96/71/EB ir šią direktyvą taikomų sąlygų. Ta pareiga jokiu būdu neapri-boja valstybės narės, į kurią komandiruojamas darbuotojas, galimybės vykdyti stebėseną ir kontrolę ar imtis būtinų prie-žiūros ar vykdymo užtikrinimo priemonių pagal šią direktyvą ir Direktyvą 96/71/EB.
4. Kai yra faktų, kurie rodo galimus pažeidimus, valstybė narė savo iniciatyva atitinkamai valstybei narei nedelsdama pateikia bet kokią svarbią informaciją.
5. Kiekvienu paslaugų teikimo ar kiekvieno paslaugų teikėjo atveju priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti informaciją, susijusią su paslaugų teikėjo įsisteigimo teisėtumu ir paslaugų teikėjo veiklos tinkamumu, ir rodančią, kad nėra kokių nors taikomų taisyklių pažeidimų. Įsisteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos šią informaciją pateikia pagal 6 straipsnį.
6. Taikant šiame straipsnyje nustatytas pareigas nereikalaujama, kad įsisteigimo valstybė narė atliktų faktinius patikri-nimus ir vykdytų kontrolę priimančiosios valstybės narės, kurioje paslauga teikiama, teritorijoje. Tokius patikrinimus ir kontrolę savo iniciatyva arba įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų prašymu gali atlikti priimančiosios valstybės narės institucijos pagal 10 straipsnį ir naudojantis priežiūros įgaliojimais, numatytais priimančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktuose, praktikoje ir administracinėse procedūrose bei laikantis Sąjungos teisės.

8 straipsnis

Papildomos priemonės

1. Valstybės narės, padedant Komisijai, imasi papildomų priemonių siekdamas plėtoti, supaprastinti ir skatinti parei-gūnų, atsakingų už administracinio bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos teikimo įgyvendinimą bei taikytinų taisyklių laikymosi ir vykdymo stebėseną, mainus. Valstybės narės taip pat imasi papildomų priemonių siekdamas teikti paramą komandiruotiems darbuotojams informaciją teikiančias organizacijas.
 2. Komisija įvertina finansinės paramos būtinybę, kad toliau būtų gerinamas administracinis bendradarbiavimas ir didėtų savitarpio pasitikėjimas vykdamas projektus, taip pat skatinant susijusių pareigūnų mainus ir mokymus, kad Sąjungos lygmeniu būtų sudarytos geresnės galimybės rengti ir skatinti socialinių partnerių geriausios praktikos inicia-tyvas, kaip antai sukurti ir nuolat atnaujinti duomenų bazes ar bendras interneto svetaines, kuriose pateikiama bendra ir su konkrečiais sektoriais susijusi informacija apie darbo sutarties sąlygas, kurių turi būti laikomasi, ir rinkti bei vertinti išsamius komandiravimo procesui būdingus duomenis.
- Nusprendusi, kad yra tokia būtinybė, Komisija, nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos prerogatyvoms biudžeto procedūroje, naudojasi esamomis finansavimo priemonėmis siekdama stiprinti administracinį bendradarbia-vimą.
3. Komisija ir valstybės narės, gerbdamos socialinių partnerių savarankiškumą, gali užtikrinti tinkamą paramą atitin-kamoms Sąjungos ir nacionalinio lygmens socialinių partnerių iniciatyvoms, kurias įgyvendinant siekiama informuoti įmones ir darbuotojus apie šioje direktyvoje ir Direktyvoje 96/71/EB nustatytas taikytinas darbo sutarties sąlygas.

IV SKYRIUS

ATITIKTIES STEBĖSENA

9 straipsnis

Administraciniai reikalavimai ir kontrolės priemonės

1. Valstybės narės gali nustatyti tik administracinius reikalavimus ir kontrolės priemones, būtinus siekiant užtikrinti veiksmingą šioje direktyvoje ir Direktyvoje 96/71/EB nustatytų pareigų vykdymo stebėseną su sąlyga, kad jos yra pagrįstos ir proporcingos pagal Sąjungos teisę.

Šiais tikslais valstybės narės gali visų pirma nustatyti šias priemones:

- a) pareigą, nustatytą kitoje valstybėje narėje įsisteigusiam paslaugų teikėjui, pateikti atsakingoms nacionalinėms kompetentingoms institucijoms deklaraciją ne vėliau kaip pradėjus teikti paslaugas (viena iš) priimančiosios valstybės narės oficialiąja (-iosiomis)/(-ųjū) kalba (-omis)/(-ų) arba kita (-omis) priimančiajai valstybei narei priimtina (-omis) kalba (-omis), kurioje būtų nurodyta svarbi informacija, reikalinga faktinei kontrolei vykdyti darbo vietoje, įskaitant:
 - i) paslaugų teikėjo tapatybę;
 - ii) numatomą aiškiai įvardytą komandiruočių darbuotojų skaičių;
 - iii) e ir f punktuose nurodytus asmenis;
 - iv) numatomą komandiravimo trukmę, numatytą komandiravimo pradžios ir pabaigos datą;
 - v) darbo vietos adresą (-us) ir
 - vi) paslaugų, kuriomis grindžiamas komandiravimas, pobūdį;
 - b) pareigą komandiravimo laikotarpiu lengvai prieinamoje ir aiškiai įvardytoje jos teritorijoje esančioje vietoje, kaip antai darbovietėje ar statybvietėje, ar judžių darbuotojų atveju – centrinėje veiklos organizavimo būstinėje arba transporto priemonėje, su kuria teikiamos paslaugos, saugoti ar pateikti ir (arba) saugoti popieriuje ar elektroninėje laikmenoje darbo sutarties arba lygiaverčio dokumento, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 91/533/EEB ⁽¹⁾, įskaitant kai tinkama ar svarbu tos direktyvos 4 straipsnyje nurodytą papildomą informaciją, darbo užmokesčio lapelių, darbo laiko apskaitos žiniaraščių, kuriuose nurodoma kasdienio darbo laiko pradžia, pabaiga ir trukmė, ir išmokėtus darbo užmokesčius patvirtinančių dokumentų kopijas ar lygiaverčių dokumentų kopijas;
 - c) pareigą po komandiravimo laikotarpio pateikti priimančiosios valstybės narės institucijų prašymu b punkte nurodytus dokumentus per pagrįstos trukmės laikotarpį;
 - d) pareigą pateikti b punkte nurodytų dokumentų vertimą į (vieną iš) priimančiosios valstybės narės oficialiąją (-iąsias)/(-ųjū) kalbą (-as)/(-ų) arba į kitą (-as) priimančiajai valstybei narei priimtina (-as) kalbą (-as);
 - e) pareigą paskirti asmenį, kuris palaikytų ryšius su priimančiosios valstybės narės, kurioje teikiamos paslaugos, kompetentingomis institucijomis ir kuris esant reikalui siųstų dokumentus ir (arba) pranešimus arba juos gautų;
 - f) pareigą paskirti kontaktinį asmenį, kuris prireikus būtų atstovas, per kurį vadovaujantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika atitinkami socialiniai partneriai galėtų siekti pradėti kolektyvines derybas su paslaugų teikėju priimančiojoje valstybėje narėje paslaugų teikimo laikotarpiu. Tas asmuo gali būti kitas asmuo, nei nurodytasis e punkte, ir jis neturi būti priimančiojoje valstybėje narėje, tačiau jis turi būti pasiekiamas esant tinkamam ir pagrįstam prašymui;
2. Valstybės narės gali nustatyti kitus administracinius reikalavimus ir kontrolės priemones, kai susidaro situacijos ar įvyksta nauji pokyčiai, dėl kurių paaiškėja, kad esami administraciniai reikalavimai ir kontrolės priemonės nėra pakankami ar veiksmingi siekiant užtikrinti veiksmingą Direktyvoje 96/71/EB ir šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymo stebėseną, su sąlyga, kad šie reikalavimai ir priemonės yra pagrįsti ir proporcingi.

⁽¹⁾ 1991 m. spalio 14 d. Tarybos direktyva 91/533/EEB dėl darbdavio pareigos informuoti darbuotojus apie galiojančias sutarties arba darbo santykių sąlygas (OL L 288, 1991 10 18, p. 32).

3. Nė viena šio straipsnio nuostata nedaro poveikio kitoms pareigoms, kylančioms iš Sąjungos teisės aktų, įskaitant pareigas, nustatytas Tarybos direktyvoje 89/391/EEB ⁽¹⁾ ir Reglamente (EB) Nr. 883/2004, ir (arba) iš nacionalinės teisės aktų, susijusių su darbuotojų apsauga arba užimtumu su sąlyga, kad jos yra vienodai taikomos atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtoms įmonėms ir jog jos yra pagrįstos ir proporcingos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad su darbuotojų komandiravimu susijusias procedūras ir formalumus pagal šį straipsnį įmonės naudotojams patogiu būdu galėtų užbaigti nuotoliniu būdu ir naudojant elektronines priemones, kiek tai yra įmanoma.

5. Valstybės narės praneša Komisijai ir informuoja paslaugų teikėjus apie visas priemones, nurodytas 1 ir 2 dalyse, kurias jos taiko arba kurias jos įgyvendino. Komisija apie tas priemones praneša kitoms valstybėms narėms. Užtikrinama, kad paslaugų teikėjams pateikiama informacija būtų plačiai prieinama bendroje nacionalinėje interneto svetainėje tinkamiausia (-iomis) kalba (-omis), dėl kurios (-ių) nusprendžia valstybė narė.

Komisija atidžiai stebi, kaip taikomos 1 ir 2 dalyse nurodytos priemonės, ir įvertina jų atitiktį Sąjungos teisės aktams, ir kai tinkama, imasi būtinų priemonių pagal savo kompetenciją, nustatytą pagal SESV.

Komisija reguliariai teikia Tarybai ataskaitas dėl priemonių, apie kurias pranešė valstybės narės, ir prireikus dėl jos analizės ir (arba) įvertinimo esamos padėties.

10 straipsnis

Patikrinimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegti tinkami ir veiksmingi kontrolės ir stebėsenos mechanizmai, numatyti pagal nacionalinės teisės aktus ir praktiką, ir kad jų teritorijoje pagal nacionalinę teisę paskirtos institucijos atliktų veiksmingus ir tinkamus patikrinimus siekiant kontroliuoti ir stebėti, ar laikomasi Direktyvoje 96/71/EB nustatytų nuostatų ir taisyklių, atsižvelgiant į atitinkamas šios direktyvos nuostatas, ir taip užtikrina, kad jos būtų tinkamai taikomos ir vykdomos. Nepaisant galimybės atlikti atsitiktinius patikrinimus, patikrinimai pirmiausia grindžiami rizikos kompetentingos institucijos rengiamu vertinimu. Rizikos vertinime gali būti įvardijami veiklos sektoriai, kuriuose paslaugų teikimo tikslais įdarbinta daugiausia komandiruočių darbuotojų. Atliekant tokį rizikos vertinimą gali būti ypač atsižvelgiama į didelių infrastruktūros projektų vykdymą, ilgų subrangovų grandinių buvimą, artimą geografinę padėtį, konkrečias atskirų sektorių problemas ir poreikius, anksčiau užregistruotus pažeidimus ir tam tikrų darbuotojų grupių pažeidžiamumą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad patikrinimai ir atitikties kontrolė pagal šį straipsnį būtų atliekama laikantis nediskriminavimo ir (arba) proporcingumo principų bei atsižvelgiant į atitinkamas šios direktyvos nuostatas.

3. Jeigu atliekant patikrinimus bei atsižvelgiant į 4 straipsnį reikia informacijos, priimančioji valstybė narė ir įsisteigimo valstybė narė imasi veiksmų laikydamosi administracinio bendradarbiavimo taisyklių. Visų pirma kompetentingos institucijos bendradarbiauja pagal 6 ir 7 straipsniuose nustatytas taisykles ir principus.

4. Valstybės narės, kuriose pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką komandiruočių darbuotojų darbo sutarties sąlygų, nurodytų Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnyje, ir minimalaus darbo užmokesčio dydžio, įskaitant darbo laiką, nustatymas patikėtas vadovybei ir darbuotojams, gali tinkamu lygmeniu ir laikydamosi valstybių narių nustatytų sąlygų taip pat stebėti, kaip taikomos atitinkamos komandiruočių darbuotojų darbo sutarties sąlygos, su sąlyga, kad užtikrinamas pakankamas apsaugos lygis, kuris būtų lygiavertis Direktyva 96/71/EB ir šia direktyva užtikrinamam lygiui.

5. Valstybės narės, kurių darbo inspekcijų kompetencijai nėra priskirta komandiruočių darbuotojų darbo sąlygų ir (arba) įdarbinimo sutarties sąlygų kontrolė ir stebėseną, vadovaudamosi nacionalinės teisės aktais (arba) praktika gali nustatyti, keisti ar palikti galioti priemones, procedūras ir mechanizmus, užtikrinančius, kad būtų laikomasi šių darbo sutarties sąlygų, su sąlyga, kad šios priemonės suteikia susijusiems subjektams tinkamą apsaugos lygį, kuris būtų lygiavertis Direktyva 96/71/EB ir šia direktyva užtikrinamam lygiui.

⁽¹⁾ 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (OL L 183, 1989 6 29, p. 1).

V SKYRIUS

VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

11 straipsnis

Teisių apsauga. Paprastesnės sąlygos pateikti skundą. Uždelsti mokėjimai

1. Siekiant užtikrinti Direktyva 96/71/EB, ypač jos 6 straipsniu, ir šia direktyva nustatytų pareigų vykdymą, valstybės narės užtikrina, kad komandiruojami darbuotojai valstybėje narėje, kurios teritorijoje jie yra ar buvo komandiruoti, galėtų pasinaudoti veiksmingais mechanizmais tiesiogiai teikti skundus dėl darbdavio ir teise inicijuoti teismo ar administracinę procedūrą, kai tokių darbuotojų manymu jie patyrė nuostolių ar žalos dėl to, kad nebuvo taikomos taikytinos taisyklės, net pasibaigus santykiams, kurių metu taisyklės, kaip teigiama, nebuvo taikytos.

2. 1 dalis taikoma nedarant poveikio valstybių narių teismų jurisdikcijai, kaip nustatyta visų pirma susijusiose Sąjungos teisės priemonėse ir (arba) tarptautinėse konvencijose.

3. Valstybės narės užtikrina, kad profesinės sąjungos ir kitos trečiosios šalys, kaip antai asociacijos, organizacijos ir kiti juridiniai asmenys, kurie remiantis nacionalinės teisės aktuose nustatytais kriterijais yra teisėtai suinteresuoti užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos ir Direktyvos 96/71/EB, galėtų komandiruojamų darbuotojų arba jų darbdavio vardu arba kaip jų gynėjai, gavę jų sutikimą, inicijuoti teismo ar administracinės procedūras, siekiant įgyvendinti šią direktyvą ir Direktyvą 96/71/EB ir (arba) užtikrinti šioje direktyvoje ir Direktyvoje 96/71/EB nustatytų pareigų vykdymą.

4. 1 ir 3 dalys taikomos nedarant poveikio:

- a) nacionalinėms taisyklėms dėl nustatytų terminų ar laikotarpių pateikti panašų ieškinį su sąlyga, kad dėl jų būtų iš esmės neįmanoma arba pernelyg sunku pasinaudoti tomis teisėmis;
- b) kitoms socialinių partnerių, darbuotojų ir darbdavių atstovų kompetencijoms ir kolektyvinėms teisėms, kai taikytina pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką;
- c) nacionalinėms procedūrinėms taisyklėms dėl atstovavimo ir gynybos teisme.

5. Komandiruoti darbuotojai, kurie iškelia bylą teisme arba administracinę bylą, kaip nurodyta 1 dalyje, turi būti apsaugoti nuo bet kokio nepalankaus jų darbdavių elgesio.

6. Valstybės narės užtikrina, kad komandiruojamo darbuotojo darbdavys būtų atsakingas už visas mokėtinas išmokas, susijusias su darbdavio ir to komandiruojamo darbuotojo sutartiniais santykiais.

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad būtų įdiegti mechanizmai, būtini užtikrinti, kad komandiruojami darbuotojai galėtų gauti:

- a) bet kokią nesumokėtą grynąjį darbo užmokestį, kuris turėjo būti sumokėtas pagal Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnyje reglamentuojamas taikytinas darbo sutarties sąlygas;
- b) neteisėtai iš jų atlyginimo išskaičiuotus mokesčius ar socialinio draudimo įmokas, kuriuos delsiama grąžinti ar kurie nebuvo kompensuoti;
- c) kompensaciją už papildomas išlaidas, susijusias su grynuoju darbo užmokesčiu ar apgyvendinimo kokybe, kurios nebuvo padengtos ar buvo išskaičiuotos iš darbo užmokesčio už darbdavio suteiktą apgyvendinimą;
- d) prireikrus, neteisėtai iš jų atlyginimo išskaičiuotas darbdavio įmokas į bendruosius fondus ar socialinių partnerių institucijoms.

Ši dalis taip pat taikoma tais atvejais, kai komandiruoti darbuotojai sugrįžo iš valstybės narės, į kurią buvo komandiruoti.

12 straipsnis

Atsakomybė subrangos atveju

1. Siekdamas kovoti su sukčiavimu ir piktnaudžiavimu, valstybės narės gali, pasikonsultavusios su atitinkamais socialiniais partneriais, vadovaudamosi nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika, imtis papildomų priemonių, taikydamos nediskriminavimo ir proporcingumo principus, kad būtų užtikrinta, jog subrangos grandinėse rangovą, kurio tiesioginis subrangovas yra darbdavys (paslaugos teikėjas), kuriam taikoma Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnio 3 dalis, komandiruotas darbuotojas galėtų kartu su darbdaviu arba vietoj jo laikyti atsakingu už nesumokėtą grynąjį darbo užmokestį, atitinkantį minimalaus dydžio darbo užmokestį ir (arba) įmokas į bendruosius fondus ar socialinių partnerių institucijoms tiek, kiek tai nustatyta Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnyje.

2. Direktyvos 96/71/EB priede nurodytos veiklos atžvilgiu valstybės narės numato priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad subrangos grandinėse rangovą, kurio tiesioginis subrangovas yra darbdavys, komandiruoti darbuotojai galėtų kartu su darbdaviu arba vietoj jo laikyti atsakingu už komandiruotų darbuotojų teisių apsaugą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. 1 ir 2 dalyse minima atsakomybė apsiriboja darbuotojo teisėmis, įgytomis remiantis sutartiniais rangovo ar jo subrangovo santykiais.

4. Valstybės narės, laikydamosi Sąjungos teisės, gali taip pat nustatyti griežtesnes taisykles dėl atsakomybės subrangos atveju apimties ir masto pagal nacionalinės teisės aktus vadovaudamosi nediskriminavimo ir proporcingumo principais. Valstybės narės, laikydamosi Sąjungos teisės, taip pat gali nustatyti tokią atsakomybę kituose sektoriuose nei nurodytieji Direktyvos 96/71/EB priede.

5. 1, 2 ir 4 dalyse nurodytais atvejais valstybės narės gali nustatyti, kad rangovas, kuris vykdė pareigas dėl deramo kruopštumo, kaip apibrėžta nacionalinės teisės aktuose, nebūtų laikomas atsakingu.

6. Vietoj 2 dalyje nurodytų atsakomybės taisyklių valstybės narės, vadovaudamosi Sąjungos ir nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika, gali imtis kitų tinkamų vykdymo užtikrinimo priemonių, kuriomis būtų sudarytos sąlygos tiesioginiuose dėl subrangos sutarties atsirandančiuose santykiuose taikyti veiksmingas ir proporcingas sankcijas rangovo atžvilgiu, kad būtų kovojama su sukčiavimu ir piktnaudžiavimu tais atvejais, kai darbuotojai susiduria su sunkumais reikalaudami, kad būtų gerbiamos jų teisės.

7. Valstybės narės informuoja Komisiją apie priemones, kurių imtasi pagal šį straipsnį, ir užtikrina, kad ši informacija būtų plačiai prieinama tinkamiausia (-iomis) kalba (-omis), dėl kurios (-ių) nusprendžia valstybės narės.

2 dalyje numatytu atveju Komisijai pateikiama informacija apima elementus, kuriais apibūžinama atsakomybė subrangos grandinėse.

6 dalyje numatytu atveju Komisijai pateikiama informacija apima elementus, kuriais apibūžiamas alternatyvių nacionalinių priemonių, susijusių su 2 dalyje nurodytomis atsakomybės taisyklėmis, veiksmingumas.

Komisija šią informaciją pateikia kitoms valstybėms narėms.

8. Komisija atidžiai stebi, kaip taikomas šis straipsnis.

VI SKYRIUS

TARPVALSTYBINIS FINANSINIŲ ADMINISTRACINIŲ SANKCIJŲ IR (ARBA) BAUDŲ VYKDYMAS

13 straipsnis

Taikymo sritis

1. Nedarant poveikio priemonėms, kurios yra ar gali būti numatytos kituose Sąjungos teisės aktuose, tarpvalstybiniam finansinių administracinių sankcijų ir (arba) baudų, paskirtų vienoje iš valstybių narių įsisteigusiam paslaugų teikėjui už taikytinų darbuotojų komandiravimo taisyklių nesilaikymą kitoje valstybėje narėje, vykdymui taikomi savitarpio pagalbos ir tarpusavio pripažinimo principai bei šiame skyriuje numatytos priemonės ir procedūros.

2. Šis skyrius taikomas kompetentingų institucijų paskirtoms arba administracinių ar teisminių institucijų patvirtintoms arba darbo ginčų teismų paskirtoms finansinėms administracinėms sankcijomis ir (arba) baudoms, įskaitant mokesčius ir priemokas, susijusioms su Direktyvos 96/71/EB ar šios direktyvos nesilaikymu.

Šis skyrius netaikomas sankcijų, kurioms taikomas Tarybos pamatinis sprendimas 2005/214/TVR ⁽¹⁾, Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 ⁽²⁾ ar Tarybos sprendimas 2006/325/EB ⁽³⁾, vykdymui.

14 straipsnis

Kompetentingų institucijų skyrimas

Kiekviena valstybė narė per IMI informuoja Komisiją apie tai, kuri institucija ar institucijos pagal savo nacionalinės teisės aktus turi kompetenciją šio skyriaus tikslais. Valstybės narės, jei tai būtina dėl jų vidaus sistemos organizavimo, gali paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų, atsakingų už administracinį prašymų perdavimą bei gavimą ir už pagalbos teikimą kitoms atitinkamoms institucijoms.

15 straipsnis

Bendrieji principai. Savitarpio pagalba ir pripažinimas

1. Prašančiosios institucijos prašymu prašomoji institucija, vadovaudamasi 16 ir 17 straipsniais:

- a) išieško kompetentingų institucijų paskirtą arba administracinių ar teisminių institucijų arba, kai taikytina, darbo ginčų teismų, vadovaujantis prašančiosios valstybės narės įstatymais ir procedūromis patvirtintą administracinę sankciją ir (arba) baudą, kuri yra toliau neskundžiama, arba
- b) praneša apie sprendimą, kuriuo skiriama tokia sankcija ir (arba) bauda.

Be to, prašomoji institucija praneša apie kitus atitinkamus dokumentus, susijusius su tokios sankcijos ir (arba) baudos išieškojimu, įskaitant teismo sprendimą ar galutinį sprendimą, kuris gali būti patvirtintos kopijos forma, kurie sudaro prašymo dėl išieškojimo teisinį pagrindą ir teisę jį vykdyti.

⁽¹⁾ 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms (OL L 76, 2005 3 22, p. 16).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001 1 16, p. 1).

⁽³⁾ 2006 m. balandžio 27 d. Tarybos sprendimas 2006/325/EB dėl Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimo dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo sudarymo (OL L 120, 2006 5 5, p. 22).

2. Prašančioji institucija užtikrina, kad prašymas dėl administracinės sankcijos ir (arba) baudos išieškojimo arba pranešimo apie sprendimą, kuriuo skiriama tokia sankcija ir (arba) bauda, būtų pateikiamas pagal toje valstybėje narėje galiojančius įstatymus, kitus teisės aktus ir administracinę praktiką.

Toks prašymas pateikiamas tik tuo atveju, kai prašančioji institucija negali įvykdyti išieškojimo ar pateikti pranešimo pagal savo įstatymus, kitus teisės aktus ir administracinę praktiką.

Prašančioji institucija nepateikia prašymo dėl administracinės sankcijos ir (arba) baudos išieškojimo arba pranešimo apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (arba) baudos skyrimo, jeigu ši sankcija ir (arba) bauda, taip pat pagrindinis reikalavimas ir (arba) dokumentas, kuriuo leidžiama ją vykdyti prašančiojoje valstybėje narėje, užginčijamas arba jam prieštaujama toje valstybėje narėje.

3. Kompetentinga institucija, kurios paprašyta išieškoti administracinę sankciją ir (arba) baudą arba pranešti apie sprendimą, kuriuo skiriama tokia sankcija ir (arba) bauda, kuris buvo perduotas pagal šį skyrių ir 21 straipsnį, jį pripažįsta nereikalaujama atlikti papildomų formalumų ir nedelsdama imasi visų būtinų priemonių jam įvykdyti, išskyrus atvejus, kai ta prašomoji institucija nusprendžia remtis vienu iš 17 straipsnyje numatytų atsisakymo pagrindų.

4. Siekdama išieškoti administracinę sankciją ir (arba) baudą ar pateikti pranešimą apie sprendimą, kuriuo skiriama tokia sankcija ir (arba) bauda, prašomoji institucija veikia pagal prašomojoje valstybėje narėje galiojančius nacionalinius įstatymus, kitus teisės aktus ir administracinę praktiką, kurie taikomi tam pačiam, o jei toks nenumatytas – panašiam pažeidimui ar sprendimui.

Prašomosios institucijos pranešimas apie sprendimą, kuriuo skiriama administracinė sankcija ir (arba) bauda ir prašymas dėl išieškojimo, vadovaujantis prašomosios valstybės narės nacionaliniais įstatymais, kitais teisės aktais ir administracine praktika, laikomas turintis tokį patį poveikį, kaip tuo atveju, jei jį būtų pateikusi prašančioji valstybė narė.

16 straipsnis

Prašymas dėl išieškojimo ar pranešimo

1. Prašančiosios institucijos prašymas dėl administracinės sankcijos ir (arba) baudos išieškojimo, taip pat dėl pranešimo apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (arba) baudos vykdomas nedelsiant naudojantis bendru dokumentu, nurodant bent:

- a) adresato vardą ir pavardę (pavadinimą) ir žinomą adresą, taip pat bet kokius kitus susijusius duomenis ar informaciją adresato tapatybei nustatyti;
- b) pažeidimo faktų ir aplinkybių santrauką, pažeidimo pobūdį ir atitinkamas taikytinas taisykles;
- c) dokumentą, kuriuo leidžiama vykdyti reikalavimą prašančiojoje valstybėje narėje, ir visą kitą svarbią informaciją ar dokumentus, įskaitant teisinio pobūdžio informaciją ar dokumentus, susijusius su pagrindiniu reikalavimu, administracine sankcija ir (arba) bauda, ir
- d) kompetentingos institucijos, atsakingos už administracinės sankcijos ir (arba) baudos įvertinimą, ir, jeigu tai kita institucija – kompetentingos institucijos, iš kurios galima gauti papildomos informacijos apie sankciją ir (arba) baudą arba galimybes ginčyti mokėjimo pareigą ar sprendimą, kuriuo ji paskirta, pavadinimą, adresą ir kitus kontaktinius duomenis.

2. Be to, kas numatyta 1 dalyje, prašyme nurodoma:

- a) prašymo dėl sprendimo atveju – pranešimo tikslas ir laikotarpis, per kurį jis turi būti įvykdytas;
- b) prašymo dėl išieškojimo atveju: data, kada teismo sprendimas arba sprendimas tampa vykdytinu arba galutiniu, administracinės sankcijos ir (arba) baudos pobūdžio ir dydžio aprašymas, visos datos, turinčios reikšmės vykdymo procesui, įskaitant tai, ar ir, jei taip, kaip teismo sprendimas ar sprendimas ar buvo įteiktas atsakovui (-ams) ir (arba) paskelbtas atsakovui (-ams) nedalyvaujant, taip pat prašančiosios institucijos patvirtinimas, kad sankcija ir (arba) bauda yra neskundžiama, ir pagrindinis reikalavimas, dėl kurio teikiamas prašymas, ir jį sudarančių elementų apibūdinimas.

3. Prašomoji institucija, vadovaudamasi savo nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika, imasi visų būtinų veiksmų, kad kuo greičiau ir ne vėliau nei per mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, informuotų paslaugų teikėją apie prašymą dėl išieškojimo ar sprendimą, kuriuo skiriama administracinė sankcija ir (arba) bauda, ir, kai būtina, apie atitinkamus dokumentus.

Prašomoji institucija kiek galima greičiau informuoja prašančiąją instituciją apie:

- a) veiksmus, kurių ji ėmėsi prašančiosios institucijos prašymui dėl išieškojimo ir pranešimo patenkinti, ir būtent praneša datą, kurią adresatas gavo pranešimą;
- b) atsisakymo priežastis, kai ji atsisako vykdyti prašymą dėl administracinės sankcijos ir (arba) baudos išieškojimo ar pranešti apie sprendimą, kuriuo skiriama administracinė sankcija ir (arba) bauda, pagal 17 straipsnį.

17 straipsnis

Atsisakymo pagrindai

Prašomosios institucijos neįpareigojamos vykdyti prašymo dėl išieškojimo ar pranešimo apie sprendimą, jei prašyme nepateikta 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija, jis nėra išsamus arba akivaizdžiai neatitinka pagrindinio sprendimo.

Be to, prašomosios institucijos gali atsisakyti vykdyti prašymą dėl išieškojimo šiomis aplinkybėmis:

- a) prašomajai institucijai atlikus tyrimą, akivaizdu, kad numatytos išlaidos ar išteklių, reikalingi administracinei sankcijai ir (arba) baudai išieškoti, yra neproporcingi išieškotinai sumai arba dėl to kiltų didelių sunkumų;
- b) bendra finansinė sankcija ir (arba) bauda yra mažesnė nei 350 EUR arba tos sumos atitikmuo;
- c) negerbiamos atsakovų pagrindinės teisės ir laisvės ir jiems netaikomi teisės principai, kaip įtvirtinta prašomosios valstybės narės Konstitucijoje.

18 straipsnis

Procedūros sustabdymas

1. Jeigu vykstant išieškojimo ar pranešimo procedūrai susijęs paslaugų teikėjas arba suinteresuotoji šalis užginčija arba apskundžia administracinę sankciją ir (arba) baudą ir (arba) pagrindinį reikalavimą, tarpvalstybinė paskirtos sankcijos ir (arba) baudos vykdymo procedūra sustabdoma iki tol, kol prašančiosios valstybės narės atitinkama kompetentinga įstaiga ar institucija šiuo klausimu priims sprendimą.

Visi prieštaravimai ar skundai teikiami prašančiosios valstybės narės atitinkamai kompetentingai įstaigai ar institucijai.

Prašančioji institucija apie šį užginčijimą nedelsdama praneša prašomajai institucijai.

2. Ginčai dėl vykdymo priemonių, kurių imamasi prašomojoje valstybėje narėje, arba dėl prašomosios institucijos pateikto pranešimo pagrįstumo pateikiami nagrinėti tos valstybės narės institucijai arba teisminei institucijai pagal tos valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus.

19 straipsnis

Išlaidos

1. Šiame skyriuje nurodytos išieškotos sankcijų ir (arba) baudų sumos atitenka prašomajai institucijai.

Prašomoji institucija mokėtinas sumas išieško savo valstybės narės valiuta remdamasi įstatymais, kitais teisės aktais ir administracinėmis procedūromis ar praktika, taikoma panašioms reikalavimams toje valstybėje narėje.

Prašomoji institucija, prireikus vadovaudamasi savo nacionalinės teisės aktais ir praktika, sankciją ir (arba) baudą konvertuoja į prašomosios valstybės valiutą tokiu kursu, kuris galiojo sankcijos ir (arba) baudos paskyrimo dieną.

2. Valstybės narės viena kitos atžvilgiu atsisako visų reikalavimų dėl išlaidų, patirtų teikiant savitarpio pagalbą pagal šią direktyvą arba patirtų ją taikant, atlyginimo.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendintos ir vykdomos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. birželio 18 d. perkėlimo data praneša apie tas nuostatas Komisijai. Jos nedelsdamos praneša apie bet kokius jų pakeitimus.

21 straipsnis

Vidaus rinkos informacinė sistema

1. Valstybių narių kompetentingų institucijų administracinis bendradarbiavimas ir savitarpio pagalba, numatyti 6 ir 7 straipsniuose, 10 straipsnio 3 dalyje ir 14–18 straipsniuose, vykdomi per Vidaus rinkos informacinę sistemą (toliau – IMI), įdiegtą Reglamentu (ES) Nr. 1024/2012.

2. Valstybės narės gali taikyti dvišalius susitarimus ar procedūras dėl jų kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos, susijusios su komandiruotiems darbuotojams numatytų darbo sutarties sąlygų, nurodytų Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnyje, taikymu ir stebėseną tiek, kiek šie susitarimai ar procedūros nedaro neigiamo poveikio susijusių darbuotojų ir įmonių teisėms ir pareigoms.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie dvišalius susitarimus ir (arba) procedūras, kurias jos taiko, ir užtikrina, kad tų dvišalių susitarimų tekstai būtų plačiai prieinami.

3. Taikant 2 dalyje nurodytus dvišalius susitarimus ar procedūras valstybių narių kompetentingos institucijos kuo įmanoma daugiau naudojasi IMI. Tuo atveju, kai vienos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija pasinaudoja IMI, ji turi, kai įmanoma, būti naudojama vykdamas bet kokius reikiamus tolesnius veiksmus.

22 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priedas papildomas šiais punktais:

- „6. 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (*): 4 straipsnis.
7. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (**): 6 ir 7 straipsniai, 10 straipsnio 3 dalis ir 14–18 straipsniai.

(*) OL L 18, 1997 1 21, p. 1.

(**) OL L 159, 2014 5 28, p 11“.

23 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. birželio 18 d. priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

24 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija peržiūri šios direktyvos taikymą ir įgyvendinimą.

Ne vėliau kaip 2019 m. birželio 18 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ir įgyvendinimo ataskaitą ir prireikus pasiūlo reikiamus pakeitimus ir koregavimus.

2. Pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir prireikus Sąjungos lygmens socialiniais partneriais, Komisija, atlikdama peržiūrą, visų pirma, įvertina:

- a) tikro komandiravimo nustatymo faktinių elementų būtinumą ir tinkamumą, įskaitant galimybes pakeisti esamus ar apibrėžti galimus naujus elementus, į kuriuos atsižvelgiama siekiant nustatyti, ar įmonė yra tikra ir ar komandiruotas darbuotojas laikinai dirba savo darbą, kaip nurodyta 4 straipsnyje;
- b) turimų komandiravimo proceso duomenų adekvatumą;
- c) ar tinkama ir adekvatu taikyti nacionalines kontrolės priemones, atsižvelgiant į administracinio bendradarbiavimo ir keitimosi informacija sistemos naudojimo patirtį ir veiksmingumą, vienosdesnių, labiau standartizuotų dokumentų rengimą, su komandiruotais darbuotojais susijusio patikrinimo bendrųjų principų ir standartų nustatymą bei į technologinius pokyčius, kaip nurodyta 9 straipsnyje;
- d) atsakomybės ir (arba) vykdymo užtikrinimo priemones, taikomas siekiant užtikrinti taikomų taisyklių laikymąsi ir veiksmingą darbuotojų teisių apsaugą subrangos grandinėse, kaip nurodyta 12 straipsnyje;
- e) nuostatų dėl tarpvalstybinio finansinių administracinių sankcijų ir baudų vykdymo taikymą, visų pirma, atsižvelgdama į sistemos naudojimo patirtį ir jos veiksmingumą, kaip nustatyta VI skyriuje;
- f) dvišalių susitarimų arba procedūrų, susijusių su IMI, naudojimą prireikus atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 25 straipsnio 1 dalyje nurodytą ataskaitą;
- g) galimybę koreguoti 6 straipsnio 6 dalyje nustatytus valstybių narių ar Komisijos prašomos informacijos pateikimo terminus siekiant tuose terminus sutrumpinti, atsižvelgiant į IMI veikiant ir ja naudojantis padarytą pažangą.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

26 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

Bendras Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl 4 straipsnio 3 dalies g punkto

Tai, ar pareigas, į kurias laikinai paskiriamas komandiruotas darbuotojas tam, kad vykdytų darbą teikiant paslaugas, bet kokių ankstesnius laikotarpius ėjo tas pats arba kitas (komandiruotas) darbuotojas, tėra tik vienas iš elementų, į kuriuos atsižvelgiama bendrai įvertinant faktinę padėtį iškilus abejonei.

Pats faktas, kad tai gali būti vienas iš elementų, jokių būdu neturėtų būti aiškinamas kaip draudimas vieną komandiruotą darbuotoją pakeisti kitu komandiruotu darbuotoju arba kliūtimi galimybei atlikti tokį pakeitimą, kuris gali būti būtinas konkrečių paslaugų, kurios teikiamos sezoniniu, cikliniu ar kartotiniu pagrindu, atveju.

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 573/2014/ES

2014 m. gegužės 15 d.

dėl valstybinių užimtumo tarnybų (VUT) bendradarbiavimo stiprinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 149 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadomis buvo patvirtinta Europos darbo vietų kūrimo ir pažangaus, tvaraus ir integracinio ekonomikos augimo strategija „Europa 2020“ (toliau – „Europa 2020“). Europos Vadovų Taryba ragino sutelkti už visų Sąjungos priemonės ir politikos kryptis siekiant bendrų tikslų ir paragino valstybes nares imtis ryžtingesnių koordinuotų veiksmų. Valstybinės užimtumo tarnybos (toliau – VUT) atlieka labai svarbų vaidmenį padedant siekti „Europa 2020“ užimtumo lygio pagrindinio tikslo – padidinti moterų ir vyrų nuo 20 iki 64 metų amžiaus užimtumo lygį, kad jis iki 2020 m. būtų 75 %, visų pirma mažinant jaunimo nedarbo lygį;
- (2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) 45 straipsniu įtvirtinama darbuotojų judėjimo laisvė Sąjungoje, o jos 46 straipsnyje nustatomos priemonės šiai laisvei įgyvendinti, visų pirma užtikrinant glaudų viešųjų užimtumo tarnybų bendradarbiavimą. Šiuo sprendimu sukurtas VUT tinklas (toliau – tinklas) turėtų apimti ne tik bendrus geografinio judumo aspektus, bet ir įvairius tikslus bei iniciatyvas, įgyvendindamas skatinamąsias priemones, skirtas valstybių narių bendradarbiavimui užimtumo srityje gerinti;
- (3) šiuo sprendimu turėtų būti siekiama skatinti valstybių narių bendradarbiavimą VUT atsakomybės srityse. Juo formalizuojamas ir stiprinamas VUT neformalus bendradarbiavimas pasitelkiant esamą Europos VUT vadovų tinklą, kuriame dalyvauti sutiko visos valstybės narės. Visa potenciali tinklo vertė atskleidžiama jo veikloje nuolat dalyvaujant visoms valstybėms narėms. Apie tą dalyvavimą turėtų būti pranešta tinklo sekretariatui;
- (4) vadovaudamasi Sutarties 148 straipsnio 4 dalimi, Taryba Sprendimu 2010/707/ES ⁽³⁾ patvirtino valstybių narių užimtumo politikos gaires, kuriomis buvo vadovaujama 2011–2013 m. Tomis integruotomis gairėmis siekiama

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 116.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2010 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimas 2010/707/ES dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių (OL L 308, 2010 11 24, p. 46).

patarti valstybėms narėms nustatant savo nacionalines reformų programas ir įgyvendinant reformas. Integruotos gairės yra konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų, kurias Taryba teikia valstybėms narėms pagal minėtą straipsnį, pagrindas. Pastaraisiais metais į tas rekomendacijas būdavo įtraukiamos konkrečios rekomendacijos dėl VUT veikimo bei pajėgumų ir dėl aktyvios darbo rinkos politikos veiksmingumo valstybėse narėse;

- (5) konkrečioms valstybėms skirtas rekomendacijas būtų pravartu dar labiau paremti stipresne faktinių duomenų baze, grįžtamąja informacija apie politikos įgyvendinimo sėkmę ir valstybių narių VUT bendradarbiavimą. Šiuo tikslu tinklas turėtų vykdyti konkrečias iniciatyvas, pavyzdžiui, įdiegti bendras lyginamosios analizės, kurioje remiamasi faktiniais duomenimis, sistemas, vykdyti atitinkamą tarpusavio mokymosi veiklą, įdiegti tinklo narių tarpusavio pagalbos sistemą ir įgyvendinti strateginius VUT modernizavimo veiksmus. Taip pat reiktų pasinaudoti specialiomis tinklo ir jo atskirų narių žiniomis, kad Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos ar Užimtumo komiteto prašymu būtų pateikta faktinių duomenų užimtumo politikos formavimui;
- (6) geresnis ir tikslingesnis VUT bendradarbiavimas turėtų padėti geriau dalytis geriausia praktika. Lyginamąja analize ir tarpusavio mokymosi veikla pagrįstas išvadas tinklas turėtų susieti tokiu būdu, kad būtų išplėtotas sistemingas, dinamiškas ir integruotas lyginamojo mokymosi procesas;
- (7) tinklas turėtų glaudžiai bendradarbiauti su Užimtumo komitetu pagal Sutarties 150 straipsnį ir turėtų prisidėti prie jo darbo, teikdamas faktinius duomenis ir ataskaitas apie VUT įgyvendinamą politiką. Tinklo pranešimai (jų nekeičiant ir prireikus kartu su pastabomis) Europos Parlamentui turėtų būti teikiami per sekretoriatą, o Tarybai turėtų būti pateikiami per Užimtumo komitetą. Visų pirma, tinkle sukauptos žinios apie užimtumo politikos įgyvendinimo aspektus ir VUT lyginamoji analizė galėtų būti naudingos politinius sprendimus priimančioms subjektams tiek Sąjungos, tiek nacionaliniu lygiu vertinant ir formuojant užimtumo politiką;
- (8) VUT atsakomybės srityse tinklas turėtų prisidėti prie užimtumo srities politikos iniciatyvų, tokių kaip antai 2013 m. balandžio 22 d. Tarybos rekomendacija dėl Jaunimo garantijų iniciatyvos nustatymo ⁽¹⁾, įgyvendinimo. Tinklas taip pat turėtų remti iniciatyvas, kuriomis siekiama užtikrinti geresnę įgūdžių ir darbo rinkos poreikių atitikimą, deramą ir tvarų darbą, didesnę savanorišką darbo jėgos judumą ir sudaryti palankesnes sąlygas perėjimui iš švietimo ir mokymo sistemos į darbo rinką, be kita ko, remiant orientavimo paslaugų teikimą ir užtikrinus didesnę įgūdžių ir kvalifikacijų skaidrumą. Vykdydamas savo veiklą tinklas turėtų vertinti aktyvią darbo rinkos politiką, be kita ko, skirtą pažeidžiamoms socialinėms grupėms ir socialinei atskirčiai;
- (9) tinklas turėtų stiprinti savo narių bendradarbiavimą, plėtoti bendras keitimosi informacija ir geriausia praktika visose VUT atsakomybės srityse iniciatyvas, atlikti lyginamąją analizę ir teikti konsultacijas, o taip pat skatinti inovacinius užimtumo paslaugų teikimo metodus. Sukūrus šį tinklą bus įmanoma atlikti integracinę, pagrįstą faktiniais duomenimis ir į rezultatus orientuotą visų VUT palyginimą, kuriuo remiantis bus nustatyta geriausia praktika VUT paslaugų srityse. Tie rezultatai turėtų būti naudingi projektuojanti ir teikianti geresnės užimtumo paslaugas VUT konkrečiose atsakomybės srityse. Tinklo iniciatyvos turėtų didinti VUT veiksmingumą ir užtikrinti didesnę viešųjų išlaidų efektyvumą. Tinklas taip pat turėtų bendradarbiauti su kitais užimtumo paslaugų teikėjais;
- (10) savo metinėje darbo programoje tinklas turėtų apibrėžti VUT lyginamosios analizės ir susijusio tarpusavio mokymosi proceso techninius duomenis, visų pirma lyginamojo mokymosi metodiką, remiantis lyginamosios analizės rodikliais, kaip nustatyta šio sprendimo priede, siekiant įvertinti VUT veiklos rezultatus, kontekstinius kintamuosius, duomenų pateikimo reikalavimus ir integruotos tarpusavio mokymosi programos mokomąsias priemones. Lyginamosios analizės sritys turėtų būti nustatytos šiame sprendime. Valstybės narės ir toliau yra kompetentingos spręsti, ar savanoriškai dalyvauti papildomuose lyginamojo mokymosi procesuose kitose srityse;
- (11) pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas priedas dėl lyginamosios analizės rodiklių. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai

⁽¹⁾ OL C 120, 2013 4 26, p. 1.

konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, pirmiausia – su VUT ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (12) atsižvelgiant į tai, kad VUT modeliai, jų atliekamos užduotys ir paslaugų teikimo formos yra labai įvairūs, valstybės narės turi paskirti į VUT tinklo valdybą (toliau – valdyba) po vieną narį ir vieną pakaitinį narį iš savo VUT aukščiausiosios vadovybės pareigūnų. Prireikus šis narys arba pakaitinis narys valdyboje turėtų atstovauti kitoms jo valstybės narės VUT. Jei dėl konstitucinių priežasčių valstybė narė paskirti tik vienos VUT negali, turėtų būti nustatytos atitinkamos VUT, jų skaičių išlaikant kuo mažesnę ir nekeičiant taisyklės, pagal kurią viena valstybė narė turi tik vieną balsą valdyboje. Valdybos nariai turėtų dėti visas pastangas, kad užtikrintų, jog į tinklo veiklą būtų integruotos vietos ir regioninių valdžios institucijų nuomonės ir patirtis, o šios valdžios institucijos būtų informuojamos apie tą veiklą. Valdybos nariams turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti sprendimus VUT vardu. Siekiant užtikrinti visų VUT dalyvavimą tinklo veikloje, turėtų būti numatyta galimybė dalyvauti VUT visais lygiais;
- (13) siekiant, kad VUT bendros užduotys gerai atitiktų tikrąją darbo rinkos padėtį, reikėtų, kad tinklas turėtų naujausius su nedarbu susijusius duomenis pagal NUTS 3 klasifikaciją;
- (14) tinklas turėtų naudotis dabartinės neformalios Europos VUT vadovų tinklo patariamiosios grupės, kurią Komisija remia nuo 1997 m., sukaupia patirtimi ir perimti šios grupės, į kurios nuomonę atsižvelgta šiame sprendime, veiklą. Tos patariamiosios grupės dokumente „2020 m. VUT strategija“ nustatytais pagrindiniais veiksmų sritimis turėtų būti prisidėta prie VUT modernizavimo ir stiprinimo;
- (15) tinklo nariai turėtų teikti vienas kitam tarpusavio pagalbą ir padėti vienas kitam modernizuojant organizacines struktūras bei paslaugų teikimą stiprindami bendradarbiavimą, visų pirma gerindami žinių perdavimą, rengdami pažintinius vizitus ir organizuodami darbuotojų mainus;
- (16) tinklas ir jo iniciatyvos turėtų būti finansuojami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1296/2013 įsteigtos Europos Sąjungos Užimtumo ir socialinių inovacijų programos (toliau – EaSI), įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1269/2013 ⁽¹⁾ skirsnį „PROGRESS/užimtumas“, neviršijant Europos Parlamento ir Tarybos skiriamų asignavimų;
- (17) valstybės narės turėtų galėti pasinaudoti Europos socialinio fondo (ESF), Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) ir programos „Horizontas 2020“, Sąjungos mokslinių tyrimų ir inovacijų programos (2014–2020 m.), sukurtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1291/2013 ⁽²⁾, lėšomis tinklo parengtiems arba tarpusavio mokymosi veikloje nustatytiems ir vėliau atskirose VUT įgyvendinamiems projektams finansuoti;
- (18) tinklas turėtų užtikrinti, kad jo veikla papildytų veiksmus, kurių imamasi įgyvendinant Europos užimtumo strategiją, kaip apibrėžta Sutarties IX antraštinėje dalyje, jų nepakeistų ir nedubliuotų; visų pirma tai pasakytina apie veiksmus, kuriuos vykdo Užimtumo komitetas, ir apie šio komiteto priemones, pavyzdžiui, bendrą vertinimo sistemą, taip pat apie tarpusavio mokymosi programą. Be to, siekiant sinergijos, Komisija turėtų užtikrinti, kad tinklo sekretoriatas glaudžiai bendradarbiautų su Užimtumo komiteto sekretoriatu;
- (19) šiame sprendime gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – chartija). Šiuo sprendimu visų pirma siekiama užtikrinti visapusišką pagarbą teisei naudotis nemokamomis įdarbinimo tarnybų paslaugomis ir skatinti taikyti chartijos 29 straipsnį,

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1296/2013 dėl Europos Sąjungos užimtumo ir socialinių inovacijų programos (EaSI) ir kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 283/2010/ES, nustatantis Europos užimtumo ir socialinės įtraukties mikrofinansų skyrimo priemonę *Progress* (OL L 347, 2013 12 20, p. 238).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriamas bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 104).

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tinklo įsteigimas

Laikotarpiui nuo 2014 m. birželio 17 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. įsteigiamas Sąjungos masto valstybinių užimtumo tarnybų (toliau – VUT) tinklas (toliau – tinklas). Tinklas vykdo 4 straipsnyje nustatytas iniciatyvas.

Tinklą sudaro:

- a) valstybių narių paskirtos VUT;
- b) Komisija.

Užimtumo komitetas turi stebėtojo statusą.

Valstybės narės, turinčios autonomiškas subnacionalines VUT, užtikrina tinkamą atstovavimą joms vykdant konkrečias tinklo iniciatyvas.

2 straipsnis

Lyginamojo mokymosi apibrėžtis

Šiame sprendime ir tinklo veikloje lyginamasis mokymasis – lyginamosios analizės ir tarpusavio mokymosi veiklos sistemingos ir integruotos sąsajos kūrimo procesas, kuris apima gerų veiklos rezultatų nustatymą pasitelkiant rodikliais grindžiamas lyginamosios analizės sistemas, įskaitant duomenų rinkimą, duomenų patvirtinimą, duomenų konsolidavimą ir įvertinimus, naudojantis atitinkama metodika, taip pat naudojimąsi rezultatais siekiant vykdyti apčiuopiamą ir atsižvelgiant į faktinius duomenis parengtą tarpusavio mokymosi veiklą, įskaitant gerosios arba geriausios praktikos modelius.

3 straipsnis

Tikslai

Šio sprendimo tikslas – pasitelkiant tinklą skatinti valstybių narių bendradarbiavimą užimtumo klausimais VUT atsakomybės srityse, kad būtų prisidėta prie „Europa 2020“ bei prie atitinkamų sričių Sąjungos politikos įgyvendinimo, ir tokiu būdu remti:

- a) pažeidžiamiausias socialines grupes, kurių nedarbo lygis yra didelis, ypač vyresnio amžiaus darbuotojus ir nedirbanti, nesimokanti ir mokymuose nedalyvaujanti (toliau – NEET) jaunimą;
- b) deramą ir tvarų darbą;
- c) ES darbo rinkų veikimo gerinimą;
- d) įgūdžių trūkumų nustatymą ir informacijos apie jų mastą ir vietą teikimą, taip pat darbo ieškančių asmenų įgūdžių ir darbdavių poreikių atitikties gerinimą;
- e) darbo rinkų integracijos gerinimą;
- f) savanoriško geografinio ir profesinio judumo didinimą laikantis teisingumo principo siekiant patenkinti konkrečius darbo rinkos poreikius;
- g) nuo darbo rinkos atskirtų asmenų integravimą kovojant su socialine atskirtimi;
- h) aktyvių darbo rinkos iniciatyvų įvertinimą bei analizavimą ir veiksmingą bei efektyvų įgyvendinimą.

4 straipsnis

Tinklo iniciatyvos

1. VUT atsakomybės srityse tinklas visų pirma vykdo šias iniciatyvas:

- a) plėtoja ir įgyvendina Sąjungos masto faktiniais duomenimis grindžiamą lyginamąjį mokymąsi VUT, kad naudojant tinkamą metodiką būtų lyginami jų veiklos rezultatai šiose srityse:
 - i) indėlis į visų amžiaus grupių ir pažeidžiamų grupių nedarbo lygio mažinimą;
 - ii) indėlis į nedarbo trukmės ir neaktyvumo mažinimą, kad būtų sprendžiamos ilgalaikio ir struktūrinio nedarbo bei socialinės atskirties problemos;

- iii) įdarbinimas į laisvas darbo vietas (įskaitant savanoriško darbo jėgos judumo atvejus);
- iv) vartotojų pasitenkinimas VUT paslaugomis;
- b) teikia tarpusavio pagalbą tarpusavio veiklos ar grupių veiklos forma užtikrindamas tinklo narių bendradarbiavimą, keitimąsi informacija, patirtimi ir darbuotojų mainus, įskaitant paramą su VUT susijusių Tarybos pateiktų konkrečiai valstybei skirtų rekomendacijų įgyvendinimui valstybės narės arba atitinkamos VUT prašymu;
- c) prisideda prie VUT modernizavimo ir stiprinimo itin svarbiose srityse, siekiant strategijos "Europa 2020" užimtumo ir socialinių tikslų;
- d) rengia ataskaitas Europos Parlamento, Tarybos ar Komisijos prašymu arba savo iniciatyva;
- e) prisideda prie atitinkamų politikos iniciatyvų įgyvendinimo;
- f) priima ir įgyvendina savo metinę darbo programą, kurioje nustato savo darbo metodus, pasiektinus rezultatus ir išsamią informaciją, susijusią su lyginamojo mokymosi įgyvendinimu;
- g) skatina geriausią praktiką, susijusią su NEET nustatymu ir iniciatyvų, kuriomis užtikrinama, kad šis jaunimas įgytų įgūdžių, kurie yra būtini siekiant patekti į darbo rinką ir joje likti, plėtojimu, ir jais dalijasi.

Pirmos pastraipos a punkte nurodytos iniciatyvos lyginamojoje analizėje naudojami priede nustatyti rodikliai. Be to, tinklas aktyviai dalyvauja įgyvendinant šią veiklą, keisdamasis duomenimis, žiniomis ir praktika. Valstybės narės ir toliau yra kompetentingos spręsti, ar savanoriškai dalyvauti papildomuose lyginamojo mokymosi procesuose kitose srityse, nei išvardyta a punkto i – iv papunkčiuose;

2. Tinklas nustato ataskaitų teikimo mechanizmą, susijusį su 1 dalyje išvardytomis iniciatyvomis. Taikant tą mechanizmą tinklo nariai kasmet pateikia ataskaitas valdybai.

5 straipsnis

Bendradarbiavimas

Tinklas inicijuoja bendradarbiavimą su atitinkamais darbo rinkos suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant kitus užimtumo paslaugų teikėjus ir prireikus socialinius partnerius, organizacijas, atstovaujančias nedirbantiems asmenims ar pažeidžiamoms grupėms, užimtumo srityje dirbančias nevyriausybinės organizacijas, regionines ir vietos valdžios institucijas, Europos orientavimo visą gyvenimą politikos tinklą ir privačias užimtumo tarnybas, įtraukdamas juos į atitinkamą tinklo veiklą bei susitikimus ir keisdamasis su jais informacija bei duomenimis.

6 straipsnis

Tinklo veikla

1. Tinklą valdo valdyba. Valstybės narės į valdybą paskiria po vieną narį ir po vieną pakaitinį narį iš savo atitinkamų VUT aukščiausiosios vadovybės pareigūnų. Komisija taip pat skiria į valdybą vieną narį ir vieną pakaitinį narį. Prireikus pakaitiniai valdybos nariai pakeičia jų narius.

Laikydamasis savo darbo tvarkos taisyklių Užimtumo komitetas iš savo narių į valdybą skiria vieną atstovą, kuris turi stebėtojo statusą, išskyrus ribotos sudėties valdybos posėdžių atveju. Valdyba gali rengti ribotos sudėties posėdžius, kuriuose dalyvauja po vieną kiekvienos valstybės narės ir Komisijos atstovą, išskyrus atvejus, kai svarstomi su metine darbo programa susiję darbotvarkės klausimai. Valdybos darbo tvarkos taisyklėse nurodomos išsamesnės taisyklės dėl ribotos sudėties posėdžių rengimo.

2. Iš valstybių narių paskirtų valdybos narių paskiriamas pirmininkas ir du pavaduotojai. Pirmininkas atstovauja tinklui. Prireikus pirmininko pavaduotojai pakeičia pirmininką.

3. Valdyba vienbalsiai patvirtina savo darbo tvarkos taisykles. Tose darbo tvarkos taisyklėse pateikiama, *inter alia*, valdybos sprendimų priėmimo tvarka ir nuostatos dėl valdybos pirmininko ir pirmininko pavaduotojų skyrimo bei jų kadencijos trukmės.

4. Valdyba daugumos sprendimu priima:
 - a) tinklo metinę darbo programą, įskaitant darbo grupių sudarymą ir kalbų vartojimo tvarką tinklo posėdžiuose;
 - b) lyginamosios analizės ir tarpusavio mokymosi veiklos vykdymo techninę sistemą, kuri yra tinklo metinės darbo programos dalis, įskaitant lyginamojo mokymosi metodiką, grindžiamą šio sprendimo priede pateiktais lyginamosios analizės rodikliais VUT veiklos rezultatams palyginti, kontekstinius kintamuosius, duomenų pateikimo reikalavimus ir integruotos tarpusavio mokymosi programos mokomąsias priemones;
 - c) tinklo metinę ataskaitą. Ta ataskaita siunčiama Europos Parlamentui ir Tarybai ir yra skelbiama.
5. Valdybai padeda Komisijos skiriamas ir joje įsikūręs sekretoriatas. Šis sekretoriatas, bendradarbiaudamas su pirminku ir pirmininko pavaduotojais, atlieka su valdybos posėdžiais susijusį parengiamąjį darbą, rengia tinklo metinę darbo programą ir metinę ataskaitą. Sekretoriatas glaudžiai bendradarbiauja su Užimtumo komiteto sekretoriatu.

7 straipsnis

Finansinė parama šiai skatinamajai priemonei

Šio sprendimo įgyvendinimo bendrieji ištekliai yra nustatyti EaSI skirsnyje „PROGRESS/užimtumas“, kurios metinius asignavimus tvirtina Europos Parlamentas ir Taryba, neviršydami finansinės programos ribų.

8 straipsnis

Priedo dėl lyginamosios analizės rodiklių dalinis keitimas

Komisijai pagal 9 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant iš dalies pakeisti priedą, kuriuo nustatomi lyginamosios analizės rodikliai.

9 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 8 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami nuo 2014 m. birželio 17 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 8 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu atšaukti įgaliojimus nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 8 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

10 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2017 m. birželio 18 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonominių ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui šio sprendimo taikymo ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma įvertinama, kokių mastu tinklas prisidėjo siekiant 3 straipsnyje nurodytų tikslų ir ar jis įvykdė savo užduotis. Joje taip pat įvertinama, kaip tinklas parengė ir įgyvendino lyginamąją analizę 4 straipsnio 1 dalies a punkto i – iv papunkčiuose nurodytose srityse.

*11 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

*12 straipsnis***Adresatai**

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

PRIEDAS

LYGINAMOSIOS ANALIZĖS RODIKLIAI

- A. Kiekybiniai rodikliai šiose 4 straipsnio 1 dalies a punkto i – iv papunkčiuose išvardytose srityse:
1. Indėlis į visų amžiaus grupių ir pažeidžiamų grupių nedarbo lygio mažinimą:
 - a) perėjimo nuo nedarbo prie užimtumo atvejų skaičiaus pagal amžiaus grupę, lytį ir kvalifikacijos lygį dalis, palyginti su visų registruotų bedarbių skaičiumi;
 - b) iš VUT nedarbo registrų išbraukiamų žmonių skaičiaus dalis, palyginti su registruotų bedarbių skaičiumi.
 2. Indėlis į nedarbo trukmės ir neaktyvumo mažinimą siekiant spręsti ilgalaikio ir struktūrinio nedarbo bei socialinės atskirties problemas:
 - a) perėjimo prie užimtumo, pavyzdžiui, per 6 ir 12 nedarbo mėnesių pagal amžiaus grupę, lytį ir kvalifikacijos lygį atvejų skaičiaus dalis, palyginti su visų VUT registruotų perėjimo prie užimtumo atvejų skaičiumi;
 - b) į VUT registrą įtraukiamų anksčiau neaktyvių asmenų skaičiaus dalis, palyginti su visų to VUT registro įrašų skaičiumi pagal amžiaus grupę ir lytį.
 3. Įdarbinimas į laisvas darbo vietas (įskaitant savanoriško darbo jėgos judumo atvejus):
 - a) įdarbinimo į laisvas darbo vietas skaičius;
 - b) atsakymai Eurostato darbo jėgos tyrime dėl VUT indėlio respondentui randant dabartinę darbo vietą.
 4. Vartotojų pasitenkinimas VUT paslaugomis:
 - a) bendras darbo ieškančių asmenų pasitenkinimas;
 - b) bendras darbdavių pasitenkinimas.
- B. Lyginamosios analizės sritys, atliekant kokybinį veiklos rezultatus užtikrinančių veiksmų vidaus ir išorės vertinimą 4 straipsnio 1 dalies a punkto i – iv papunkčiuose išvardytose srityse:
1. strateginis veiklos valdymas;
 2. veiklos procesų, pavyzdžiui, darbo ieškančių asmenų veiksmingo nukreipimo ir profiliavimo ir konkretiems atvejams pritaiktų aktyvių darbo rinkos politikos priemonių naudojimo projektavimas;
 3. tvarus perėjimų aktyvinimas ir valdymas;
 4. santykiai su darbdaviais;
 5. faktiniais duomenimis grindžiamas VUT paslaugų projektavimas ir įgyvendinimas;
 6. veiksmingas partnerystės su suinteresuotaisiais subjektais valdymas;
 7. VUT išteklių paskirstymas.
-

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

Informacija apie Europos bendrijos ir Turkijos Respublikos susitarimo dėl Turkijos Respublikos dalyvavimo Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro veikloje įsigaliojimą

Europos Sąjungos ir Turkijos Respublikos susitarimas dėl Turkijos Respublikos dalyvavimo Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro veikloje ⁽¹⁾ įsigalios 2014 m. birželio 1 d., 2014 m. gegužės 2 d. užbaigus Susitarimo 10 straipsnyje numatytą procedūrą.

⁽¹⁾ OL L 323, 2007 12 8, p. 24.

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 574/2014

2014 m. vasario 21 d.

kuriuo dėl naudotino statybos produktų eksploatacinių savybių deklaracijos pavyzdžio iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 305/2011 III priedas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 60 straipsnio e punktą,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (ES) Nr. 305/2011 4 straipsnio 1 dalį statybos produktų gamintojai įpareigojami parengti eksploatacinių savybių deklaraciją, kai rinkai pateikiamas statybos produktas, kuriam taikomas darnusis standartas arba kai jis atitinka jam išduotą Europos techninį įvertinimą. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 6 straipsnio 4 dalimi ši deklaracija turėtų būti rengiama naudojant šio reglamento III priede pateiktą pavyzdį;
- (2) vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 60 straipsnio e punktu, Komisijai deleguota užduotis patikslinti Reglamento (ES) Nr. 305/2011 III priedą, atsižvelgiant į techninę pažangą;
- (3) Reglamento (ES) Nr. 305/2011 III priede pateiktas pavyzdys turėtų būti patikslintas, siekiant atsižvelgti į techninę pažangą, sudaryti sąlygas lankstumui, kurio reikalauja įvairių rūšių statybos produktai ir gamintojai, ir supaprastinti eksploatacinių savybių deklaraciją;
- (4) be to, iš praktinės III priedo įgyvendinimo patirties matyti, kad gamintojams reikėtų papildomų nurodymų, kaip parengti eksploatacinių savybių deklaraciją pagal taikytinus teisės aktus. Šių paaiškinimų pateikimas užtikrintų vienodą ir teisingą III priedo taikymą;
- (5) rengdami eksploatacinių savybių deklaracijas, gamintojai turėtų turėti tam tikrą lankstumą, su sąlyga, kad jie pateikia aiškią ir nuoseklią esminę informaciją, kurios reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 305/2011 6 straipsnį;
- (6) siekiant vienareikšmiškai nustatyti produkto, kuriam taikoma eksploatacinių savybių deklaracija, eksploatacinių savybių lygius ar klases, gamintojai kiekvieną produktą turėtų susieti su atitinkamu produkto tipu ir atitinkama eksploatacinių savybių lygių arba klasių visuma, naudodami unikalų identifikavimo kodą pagal Reglamento (ES) Nr. 305/2011 6 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatas;
- (7) Reglamento (ES) Nr. 305/2011 11 straipsnio 4 dalimi siekiama sudaryti sąlygas identifikuoti ir atsekti bet kurį statybos produktą gamintojams nurodžius jo tipo, partijos ar serijos numerį. Eksploatacinių savybių deklaracija, kuri vėliau taikoma visiems joje apibrėžto produkto tipą atitinkantiems produktams, šiam tikslui nenaudojama. Todėl eksploatacinių savybių deklaracijoje neturėtų būti reikalaujama pateikti 11 straipsnio 4 dalyje nurodytos informacijos;

⁽¹⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 5.

- (8) kai tinkamai nurodomos notifikuotosios įstaigos, visų sertifikatų, bandymų, skaičiavimų ar parengtų vertinimo ataskaitų pateikimas gali būti ilgas ir varginantis ir nesuteikti papildomos naudos produktų, kuriems taikoma eksploatacinių savybių deklaracija, naudotojams. Todėl savo eksploatacinių savybių deklaracijose gamintojai neturėtų būti įpareigoti visa tai išvardyti;
- (9) siekiant sustiprinti viso Europos statybos sektoriaus efektyvumą ir konkurencingumą, gamintojams, teikiantiems eksploatacinių savybių deklaracijas ir norintiems pasinaudoti supaprastinimu ir vadovautis nurodymais, kad būtų lengviau teikti tokias deklaracijas, tokia galimybė turėtų būti sudaryta kuo greičiau,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 305/2011 III priedas pakeičiamas šio reglamento priedu.

2 straipsnis

Eksploatacinių savybių deklaracijos, pateiktos prieš įsigaliojant šiam reglamentui ir atitinkančios Reglamento (ES) Nr. 305/2011 6 straipsnį bei jo pirminį III priedą, laikomos atitinkančiomis šį reglamentą.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. vasario 21 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

PRIEDAS

„III PRIEDAS

EKSPLOATACINIŲ SAVYBIŲ DEKLARACIJA

Nr.

1. Produkto tipo unikalus identifikavimo kodas:
2. Naudojimo paskirtis (-ys):
.....
3. Gamintojas:
.....
4. Įgaliotasis atstovas:
.....
5. Eksploatacinių savybių pastovumo vertinimo ir tikrinimo sistema (-os):
- 6a. Darnusis standartas:
.....
Notifikuotoji (-osios) įstaiga (-os):
.....
- 6b. Europos vertinimo dokumentas:
.....
Europos techninis įvertinimas:
.....
Techninio vertinimo įstaiga:
Notifikuotoji (-osios) įstaiga (-os):
7. Deklaruojama (-os) eksploatacinė (-ės) savybė (-ės):
.....
8. Atitinkami techniniai dokumentai ir (arba) specifiniai techniniai dokumentai:
.....

Nurodyto produkto eksploatacinės savybės atitinka visas deklaruotas eksploatacines savybes. Ši eksploatacinių savybių deklaracija pateikiama vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 305/2011, atsakomybė už jos turinį tenka tik joje nurodytam gamintojui.

Pasirašyta (gamintojo ir jo vardu):

[vardas ir pavardė]

[vieta] [išdavimo data]

[parašas]

Eksploatacinių savybių deklaracijos rengimo nurodymai

1. BENDRIEJI NURODYMAI

Šie nurodymai skirti padėti gamintojams parengti eksploatacinių savybių deklaraciją vadovaujantis Reglamentu (ES) Nr. 305/2011 ir vadovaujantis šiame priede pateikta pavyzdine forma (toliau – pavyzdys).

Nurodymai nėra eksploatacinių savybių deklaracijos, kurią pateikti turi gamintojas, dalis ir neturėtų būti pridedami prie eksploatacinių savybių deklaracijos.

Rengdamas eksploatacinių savybių deklaraciją gamintojas:

- 1) vartoja pavyzdžio tekstą ir antraštes, kurie neapriboti laužtiniais skliaustais;
- 2) įrašo reikalingus duomenis į neužpildytas eilutes ir laužtiniais skliaustais apribotas vietas.

Eksploatacinių savybių deklaracijoje gamintojai taip pat gali įrašyti interneto svetainę, kurioje eksploatacinių savybių deklaracijos kopija skelbiama vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 7 straipsnio 3 dalimi. Nuoroda gali būti įrašyta po 8 punkto arba kitoje vietoje, jei tai netrukdytų lengvai ir aiškiai suvokti privalomąją informaciją.

2. LANKSTUMAS TAIKANT NURODYMUS

Su sąlyga, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 305/2011 6 straipsnį privalomoji informacija pateikiama aiškiai, išsamiai ir nuosekliai, rengiant eksploatacinių savybių deklaraciją galima:

- 1) pasirinkti kitokią išdėstymo formą, nei pateikta pavyzdyje;
- 2) sujungti pavyzdžio punktus, kai kuriuos jų pateikiant drauge;
- 3) pavyzdžio punktus išdėstyti kitokia tvarka arba naudojant vieną ar daugiau lentelių;
- 4) praleisti kai kuriuos pavyzdžio punktus, netaikytinus produktui, kurio eksploatacinių savybių deklaracija pildoma. Pavyzdžiui, kai eksploatacinių savybių deklaracija rengiama remiantis darniuoju standartu, arba šiam produktui išduotu Europos techniniu įvertinimu, nuorodų į alternatyvas nurodyti nereikia. Taip pat būtų galima praleisti punktus, kuriuose nurodomi įgaliojėji atstovai arba atitinkami techniniai dokumentai ir specifiniai techniniai dokumentai;
- 5) užpildyti punktus jų nenumėruojant.

Jeigu gamintojas nori pateikti vieną eksploatacinių savybių deklaraciją, skirtą keliems produkto tipo variantams, atskirai ir aiškiai turi būti išvardyti bent šie kiekvieno produkto varianto elementai: eksploatacinių savybių deklaracijos numeris, 1 punkte nurodomas unikalus identifikavimo kodas ir 7 punkte deklaruojama (-os) eksploatacinė (-ės) savybė (-ės).

3. FORMOS PILDYMO NURODYMAI

Pavyzdžio punktas	Nurodymas
Eksploatacinių savybių deklaracijos numeris	Tai Reglamento (ES) Nr. 305/2011 9 straipsnio 2 dalyje nurodytas eksploatacinių savybių deklaracijos numeris. Gamintojui leidžiama pasirinkti numerį. Šis numeris gali sutapti su produkto tipo unikaliu identifikavimo kodu, nurodytu pavyzdžio 1 punkte.

Pavyzdžio punktas	Nurodymas
1 punktas	Nurodykite Reglamento (ES) Nr. 305/2011 6 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą produkto tipo unikalų identifikavimo kodą. Pagal Reglamento (ES) Nr. 305/2011 9 straipsnio 2 dalį prie CE ženklo nurodomas gamintojo suteiktas unikalus identifikavimo kodas yra susijęs su produkto tipu, o tuo pačiu ir su statybos produkto eksploatacinių savybių lygių arba klasių visuma, tai nurodoma tam produktui parengtoje eksploatacinių savybių deklaracijoje. Be to, statybos produktų gavėjai, o ypač jų galutiniai naudotojai, turi galėti vienareikšmiškai identifikuoti bet kurio statybos produkto eksploatacinių savybių lygių arba klasių visumą. Todėl kiekvienas statybos produktas, kuriam parengta eksploatacinių savybių deklaracija, turėtų būti jo gamintojo susietas su atitinkamu produkto tipu ir atitinkama eksploatacinių savybių lygių arba klasių visuma, naudojant unikalų identifikavimo kodą, pagal Reglamento (ES) Nr. 305/2011 6 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatas.
2 punktas	Nurodykite statybos produktui gamintojo numatytą naudojimo paskirtį arba paskirtis pagal taikomą darniąją techninę specifikaciją.
3 punktas	Nurodykite gamintojo pavadinimą, registruotą komercinį pavadinimą arba registruotą prekės ženklą ir gamintojo kontaktinį adresą, kaip reikalaujama Reglamento (ES) Nr. 305/2011 11 straipsnio 5 dalimi.
4 punktas	Šis punktas įtraukiamas ir pildomas tik tais atvejais, kai yra paskiriamas įgaliotasis atstovas. Tokiu atveju nurodykite įgaliotojo atstovo, kuriam pavesta vykdyti Reglamento (ES) Nr. 305/2011 12 straipsnio 2 dalyje nurodytas užduotis, pavadinimą ir kontaktinį adresą.
5 punktas	Nurodykite statybos produkto eksploatacinių savybių pastovumo vertinimo ir tikrinimo sistemos arba sistemų, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priede, numerį. Jei naudojate keletą sistemų, visas jas deklaruokite.
6a ir 6b punktai	Kadangi gamintojas gali parengti eksploatacinių savybių deklaraciją remdamasis tiek darniuoju standartu, tiek šiam produktui išduotu Europos techniniu įvertinimu, šios dvi skirtingos galimybės 6a ir 6b punktuose turėtų būti laikomos alternatyvomis ir atitinkamoje eksploatacinių savybių deklaracijoje reikėtų nurodyti tik vieną iš jų, deklaracijoje užpildant atitinkamą punktą. Kai eksploatacinių savybių deklaracija rengiama remiantis darniuoju standartu, 6a punkte nurodykite: a) darniojo standarto žymenį ir paskelbimo datą (žymuo su data) ir b) notifikuotosios (-ųjų) įstaigos (-ų) identifikavimo numerį. Nurodant notifikuotosios (-ųjų) įstaigos (-ų) pavadinimą, būtina jį pateikti originalo kalba, neišvertus į kitas kalbas. Kai eksploatacinių savybių deklaracija rengiama remiantis šiam produktui išduotu Europos techniniu įvertinimu, 6b punkte nurodykite: a) Europos vertinimo dokumento numerį ir išdavimo datą; b) Europos techninio įvertinimo numerį ir išdavimo datą; c) techninio vertinimo įstaigos pavadinimą ir d) notifikuotosios (-ųjų) įstaigos (-ų) identifikavimo numerį.

Pavyzdžio punktas	Nurodymas
7 punktas	Šiame eksploatacinių savybių deklaracijos punkte pateikiama: a) darniosiose techninėse specifikacijose nustatytų esminių charakteristikų, susijusių su naudojimo paskirtimi ar paskirtimis, nurodytomis 2 punkte, sąrašas ir b) kiekvienos esminės charakteristikos atveju, deklaruojamos eksploatacinės savybės, nurodant jų lygį ar klasę arba jų apibūdinimą, susijusį su šia charakteristika, arba charakteristikų, kurių eksploatacinės savybės nedeklaruojamos, atveju nurodomos raidės „NPD“ (eksploatacinės savybės nenustatytos, angl. „No Performance Determined“). Šis punktas gali būti pildomas naudojant lentelę, kurioje nurodomi ryšiai tarp darniųjų techninių specifikacijų ir eksploatacinių savybių pastovumo vertinimo ir tikrinimo sistemų atitiktis, atitinkamai taikomų kiekvienai produkto esminei charakteristikai, ir su kiekviena esmine charakteristika susijusių eksploatacinių savybių. Eksploatacinės savybės turi būti deklaruojamos aiškiai ir konkrečiai. Todėl draudžiama eksploatacines savybes aprašyti vien tik įrašant apskaičiavimo formulę, pagal kurią patys gavėjai turi nustatyti savybes. Be to, informaciniuose dokumentuose nurodyti eksploatacinių savybių lygiai arba klasės turi būti atkartojami eksploatacinių savybių deklaracijoje, todėl jie negali būti nurodomi eksploatacinių savybių deklaracijoje pateikiant tik nuorodas į šiuos dokumentus. Tačiau statybos produkto konstrukcijos elgsenos charakteristikos gali būti nurodomos pateikiant nuorodą į atitinkamus produkcijos arba konstrukcijų projektavimo dokumentus. Tokiu atveju atitinkami dokumentai pridedami prie eksploatacinių savybių deklaracijos.
8 punktas	Šis punktas į eksploatacinių savybių deklaraciją įtraukiamas ir pildomas tik jei, laikantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 36–38 straipsnių, buvo naudojami atitinkami techniniai dokumentai ir (arba) specifiniai techniniai dokumentai, siekiant nurodyti, kuriuos jų reikalavimus atitinka produktas. Tokiu atveju šiame eksploatacinių savybių deklaracijos punkte nurodoma: a) naudotų specifinių ir (arba) atitinkamų techninių dokumentų žymuo ir b) reikalavimai, kuriuos statybos produktas atitinka.
Parašas	Į neužpildytą ir laužtiniais skliaustais apribotą eilutę įrašykite nurodytą informaciją ir pasirašykite.“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 575/2014**2014 m. gegužės 27 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 383/2012, kuriuo nustatomi lustinių vairuotojo pažymėjimų techniniai reikalavimai****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/126/EB ⁽¹⁾ dėl vairuotojo pažymėjimų, ypač į jos 1 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamentas (ES) Nr. 383/2012 ⁽²⁾ taikomas lustiniams vairuotojo pažymėjimams ir jame nustatomi įvairūs techniniai reikalavimai;
- (2) Reglamento (ES) Nr. 383/2012 III priedo III.4.2 skirsnyje nustatyta ES tipo patvirtinimo numeravimo sistema, pagrįsta ES tipą patvirtinusios valstybės narės skiriamuoju numeriu;
- (3) į Sąjungą įstojus Kroatijai, būtina šiai šaliai suteikti skiriamąjį numerį, atitinkantį JT EEK numeravimo tvarką, taikomą tipo patvirtinimui;
- (4) todėl Reglamentas (ES) Nr. 383/2012 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (5) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Vairuotojo pažymėjimų reikalų komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Komisijos reglamento (ES) Nr. 383/2012 III priedo III.4.2 skirsnis pakeičiamas šio reglamento priedu.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 27 d.

*Komisijos vardu**Pirmininkas*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 403, 2006 12 30, p. 18.⁽²⁾ 2012 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 383/2012, kuriuo nustatomi lustinių vairuotojo pažymėjimų techniniai reikalavimai (OL L 120, 2012 5 5, p. 1).

PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 383/2012 III priedo III.4.2 skirsnis pakeičiamas taip:

„III.4.2 Numeravimo sistema

ES tipo patvirtinimo numerį sudaro:

a) mažoji raidė „e“ ir ES tipą patvirtinusios valstybės narės skiriamasis numeris:

1. Vokietija,
2. Prancūzija,
3. Italija,
4. Nyderlandai,
5. Švedija,
6. Belgija,
7. Vengrija,
8. Čekijos Respublika,
9. Ispanija,
11. Jungtinė Karalystė,
12. Austrija,
13. Liuksemburgas,
17. Suomija,
18. Danija,
19. Rumunija,
20. Lenkija,
21. Portugalija,
23. Graikija,
24. Airija,
25. Kroatija,
26. Slovėnija,
27. Slovakija,
29. Estija,
32. Latvija,
34. Bulgarija,
36. Lietuva,
49. Kipras,
50. Malta;

b) raidės DL, prieš jas rašomas brūkšnelis, o po jų – dviženklis skaičius, nurodantis šiam reglamentui arba vėliausiam svarbiam jo techniniam pakeitimui paskirtą eilės numerį. Šio reglamento eilės numeris yra 00.

c) išduodančios valstybės narės suteiktas unikalus ES tipo patvirtinimo identifikacinis numeris.

ES tipo patvirtinimo numerio pavyzdys – e50-DL00 12345.

Patvirtinimo numeris saugomas kiekvieno lustinio vairuotojo pažymėjimo luste DG 1 duomenų grupėje.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 576/2014**2014 m. gegužės 27 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienes duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 27 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius⁽¹⁾ O L L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
	ZZ	65,6
0709 93 10	MA	29,9
	TR	111,2
	ZZ	70,6
0805 10 20	EG	41,2
	MA	41,0
	TR	49,7
	ZZ	44,0
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	139,4
	ZZ	130,6
0808 10 80	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2014 m. gegužės 27 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2011/166/ES, kuriuo įsteigiamas SHARE-ERIC

(2014/302/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 723/2009 dėl Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros konsorciumo (ERIC) Bendrijos teisinio pagrindo ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos sprendimu 2011/166/ES ⁽²⁾ įsteigtas Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros konsorciumas Europos sveikatos, senėjimo ir išėjimo į pensiją tyrimui vykdyti (SHARE-ERIC);
- (2) prie Sprendimo 2011/166/ES pridedamuose SHARE-ERIC įstatuose numatyta, kad gavus Vokietijos valdžios institucijų pagal Reglamento (EB) Nr. 723/2009 5 straipsnio 1 dalies d punktą pateiktą pareiškimą oficiali buveinės vieta perkeliama iš Nyderlandų į Vokietiją;
- (3) gavęs Vokietijos pareiškimą, 2013 m. rugsėjo 21 d. SHARE-ERIC pateikė Komisijai pasiūlymą iš dalies pakeisti įstatus pagal Reglamento (EB) Nr. 723/2009 11 straipsnio 1 dalį;
- (4) pagal Reglamento (EB) Nr. 723/2009 11 straipsnio 4 dalį įsigaliojo keli pakeitimai, įskaitant pakeitimą, kuriuo atsižvelgiama į oficialios buveinės vietos perkėlimą į Vokietiją;
- (5) kitiems pakeitimams, kuriais patikslinamos su SHARE-ERIC duomenų nuosavybe ir sklaida susijusios nuostatos ir dėl buveinės perkėlimo į Vokietiją pakeičiamos atleidimo nuo mokesčių nuostatos, reikalingas Komisijos patvirtinimas;
- (6) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (EB) Nr. 723/2009 20 straipsnį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Prie Sprendimo 2011/166/ES pridedami SHARE-ERIC įstatai iš dalies keičiami pagal šio sprendimo priedą.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 27 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 206, 2009 8 8, p. 1.

⁽²⁾ 2011 m. kovo 17 d. Komisijos sprendimas 2011/166/ES, kuriuo įsteigiamas SHARE-ERIC (OL L 71, 2011 3 18, p. 20).

PRIEDAS

SHARE-ERIC įstatai iš dalies keičiami taip:

1. 11 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2) SHARE-ERIC yra tyrimo, visų jo duomenų – įskaitant SHARE sertifikuotus papildomus duomenis, taip pat metaduomenis, gretutinius duomenis ir visas adresų bei saitų rinkmenas – ir visų intelektinės nuosavybės teisių, atsi-randančių rengiant ir vykdant tyrimą, savininkas.“

2. 12 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1) Išvalę duomenis, įrašę praleistas reikšmes, juos dokumentavę ir atsižvelgę į tarptautinius ir nacionalinius privatumo teisės aktus, SHARE-ERIC surinktus duomenis nedelsdamas išplatina mokslo bendruomenei.“

3. 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4) Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies g punktu ir 151 straipsnio 1 dalies b punktu grindžiamas atleidimas nuo mokesčių pagal Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 (*) 50 ir 51 straipsnius taikomas įsigyjant oficialiam SHARE-ERIC naudojimui skirtas prekes ir paslaugas, kurias jis perka bei apmoka ir už kurias kompensuotina PVM suma vienoje sąskaitoje faktūroje viršija 25 EUR. Pavienių narių vykdomam pirkimui toks atleidimas nuo mokesčių netaikomas.

Tačiau pirmoji pastraipa netaikoma, jei dėl to galėtų būti iškreipta konkurencija.

(*) OL L 9, 2009 1 14, p. 12.“

b) įtraukiamos 5 ir 6 dalys:

„5) Tarybos direktyvos 2008/118/EB (*) 1 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nustatytoms akcizais apmokestinamoms prekėms atleidimas nuo akcizų gali būti taikomas pagal tos direktyvos 12 straipsnio 1 dalies b punktą, jei tos akcizais apmokestinamos prekės yra skirtos tik oficialiam SHARE-ERIC naudojimui ir jis jas perka bei apmoka.

Akcizais apmokestinamoms prekėms, skirtoms asmeniniam SHARE-ERIC darbuotojų arba trečiųjų šalių naudojimui, atleidimas nuo akcizų netaikomas.

6) Mokesčiai, mokami už Direktyvos 2008/118/EB 1 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytus energetikos produktus ir elektros energiją, gali būti grąžinami pagal tos direktyvos 12 straipsnio 1 dalies b punktą ir 12 straipsnio 2 dalį, jei tie energetikos produktai ir elektros energija skirti tik oficialiam SHARE-ERIC naudojimui ir jis juos perka bei apmoka, o bendra mokesčio suma vienoje sąskaitoje faktūroje viršija 25 EUR.

Energetikos produktams arba elektros energijai, skirtiems asmeniniam SHARE-ERIC darbuotojų arba trečiųjų šalių naudojimui, atleidimas nuo mokesčių netaikomas.

(*) OL L 77, 2011 3 23, p. 1.“

EUROPOS CENTRINIO BANKO SPRENDIMAS**2014 m. vasario 20 d.****dėl piniginio finansavimo draudimo ir atlyginimo už Vyriausybės indėlius nacionaliniuose centriniuose bankuose****(ECB/2014/8)****(2014/303/ES)**

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 132 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką,

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statutą, ypač į jo 34 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką,

kadangi:

- (1) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 271 straipsnio d punktą ir Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 35 straipsnio 6 dalį, kartu su Tarybos reglamento (EB) Nr. 3603/93 ⁽¹⁾ 9 konstatuojamąja dalimi, Valdančioji taryba yra įgaliota vertinti, kaip nacionaliniai centriniai bankai (NCB) vykdo savo pareigas pagal Sutartis. Tuo tikslu Valdančioji taryba stebi, kaip NCB laikosi piniginio finansavimo draudimo, įtvirtinto Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 123 straipsnyje. Šiuo sprendimu siekiama patikslinti kriterijus, kuriuos Sutartyje numatyto piniginio finansavimo draudimo kontekste ECB taikys atlyginimui už Vyriausybių ir valdžios institucijų indėlius, laikomus jų centriniuose bankuose, Valdančiajai tarybai atliekant aukščiau minėtą stebėjimo vaidmenį.
- (2) Stebėdamas, kaip laikomasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 123 straipsnyje įtvirtinto piniginio finansavimo draudimo, ECB atsižvelgs į atlyginimą už Vyriausybės indėlius, kuris neturėtų viršyti atlyginimo, grindžiamo atitinkamomis pinigų rinkos palūkanų normomis. Šiame sprendime numatomos rinkos palūkanų normos, kurios bus laikomos atlyginimo už Vyriausybės indėlius viršutinėmis ribomis, į kurias nuo 2014 m. gruodžio 1 d. bus atsižvelgiama stebint, kaip laikomasi Sutarties.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

*1 straipsnis***Apibrėžtys**

Šiame sprendime:

- a) Vyriausybė – visi viešieji subjektai, nurodyti Sutarties 123 straipsnyje, aiškinant atsižvelgiant į Reglamentą (EB) Nr. 3603/93, išskyrus valstybei nuosavybės teise priklausančias kredito įstaigas, kurioms NCB atsargų atžvilgiu NCB ir ECB taiko tokį patį statusą, kaip privačioms kredito įstaigoms;
- b) Vyriausybės indėliai – vienos nakties ir terminuotieji indėliai, kuriuos NCB priima iš bet kurios Vyriausybės;

⁽¹⁾ 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3603/93, nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104 ir 104b (1) straipsniuose numatytų draudimų taikymu (OL L 332, 1993 12 31, p. 1).

- c) įkaitu neužtikrinta vienos nakties rinkos palūkanų norma: i) vienos nakties indėlių eurai atveju – vienos nakties skolinimo eurai palūkanų normų rodiklis (EONIA); ir ii) vienos nakties indėlių kita valiuta atveju – palyginamoji norma;
- d) įkaitu užtikrinta rinkos palūkanų norma: i) terminuotųjų indėlių eurai atveju – atpirkimo sandorių eurai rinkos vidutinė palūkanų norma (EUREPO), jei yra palyginamo termino; ir ii) terminuotųjų indėlių kita valiuta atveju – palyginamoji norma.

2 straipsnis

Atlyginimas už Vyriausybės indėlius ir piniginio finansavimo draudimo laikymasis

1. Stebint, kaip laikomasi piniginio finansavimo draudimo, taikomos šios atlyginimo už Vyriausybės indėlius NCB viršutinės ribos:
 - a) vienos nakties indėliams – įkaitu neužtikrinta vienos nakties rinkos palūkanų norma;
 - b) terminuotiesiems indėliams – įkaitu užtikrinta rinkos palūkanų norma arba, jei tokios nėra, įkaitu neužtikrinta vienos nakties rinkos palūkanų norma.
2. Vertinant, ar laikomasi 1 dalyje nurodytų viršutinių ribų, atsižvelgiama į visas atitinkamas aplinkybes, būdingas kiekvienam atskiram atvejui.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šio sprendimo nuostatas ECB taiko nuo 2014 m. gruodžio 1 d.
2. Šis sprendimas įsigalioja 2014 m. vasario 22 d.

Priimta Frankfurte prie Maino 2014 m. vasario 20 d.

ECB Pirmininkas
Mario DRAGHI

GAIRĖS

EUROPOS CENTRINIO BANKO GAIRĖS

2014 m. vasario 20 d.

dėl nacionalinių centrinių bankų vidaus turto ir įsipareigojimų valdymo operacijų

(ECB/2014/9)

(2014/304/ES)

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 127 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką,

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statutą, ypač į jo 12 straipsnio 1 dalį ir 14 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) tam, kad būtų įgyvendinta bendra pinigų politika, Europos Centrinis Bankas (ECB) turi nustatyti bendruosius principus, kurių turi laikytis valstybių narių, kurių valiuta yra euro, nacionaliniai centriniai bankai (toliau – NCB), vykdydami vidaus operacijas turtu ir įsipareigojimais savo iniciatyva; tokios operacijos neturėtų trikdyti bendros pinigų politikos;
- (2) atpirkimo sutartys, kurias NCB sudaro su Eurosistemai nepriklausančiais nacionaliniais centriniais bankais, nuo jų įsigaliojimo gali turėti įtakos euro likvidumui, taigi ir bendrai pinigų politikai. Todėl, siekdama geriau apsaugoti bendros pinigų politikos vientisumą, Valdančioji taryba 2009 m. spalio 22 d. nusprendė, kad tam tikroms likvidumo priemonėms, kurias NCB sudaro su Eurosistemai nepriklausančiais nacionaliniais centriniais bankais, reikalingas jos išankstinis patvirtinimas;
- (3) būtina nustatyti apribojimus, taikomus atlyginimui už Vyriausybės indėlius, kurie laikomi NCB kaip fiskalinių agentų pagal Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto (toliau – ECBS statutas) 21 straipsnio 2 dalį, siekiant išlaikyti bendros pinigų politikos vientisumą, taip pat skatinti Vyriausybės indėlių pateikimą rinkai ir tokiu būdu palengvinti Eurosistemos likvidumo valdymą ir pinigų politikos įgyvendinimą. Be to, atlyginimo už Vyriausybės indėlius ribos nustatymas remiantis pinigų rinkos palūkanų normomis sudaro sąlygas ECB pagal Sutarties 271 straipsnio d punktą stebėti, kaip NCB laikosi piniginio finansavimo draudimo;
- (4) atsižvelgiant į išimtinį ir laikiną Vyriausybės indėlių, susijusių su Europos Sąjungos/Tarptautinio valiutos fondo ir kitomis panašiomis finansinės paramos programomis, pobūdį, taikytinomis procedūromis neturėtų būti ribojama galimybė nacionalinei Vyriausybei laikyti indėlius savo NCB, ir ne tik dėl to, kad tokių indėlių laikymas gali būti atitinkamos programos sąlygų dalis. Tokių indėlių neįtraukimas į ribojamą sumą netrikdo bendros pinigų politikos, lygiai kaip jos netrikdo ir Vyriausybės indėlių laikymas kitose valstybėse narėse, kurių valiuta yra euro,

PRIĖMĖ ŠIAS GAIRĖS:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šios gairės taikomos visoms NCB operacijoms, išreikštos eurai, įskaitant operacijas, kurias NCB vykdo kaip įgaliotojas savo vardu, kaip agentas trečiųjų šalių vardu arba kaip įgaliotojas ir agentas tuo pačiu metu. Šios gairės netaikomos šioms operacijoms:

- a) nuolatinėms galimybėms ir operacijoms, kurias NCB vykdo ECB iniciatyva, ypač operacijoms, vykdomoms pagal Gairės ECB/2011/14 ⁽¹⁾;
- b) sandoriams tauriaisiais metalais ir užsienio valiutos keitimo į eurą operacijoms, kuriems taikomos Gairės ECB/2003/12 ⁽²⁾;
- c) NCB operacijoms, susijusioms su likvidumo pagalba kritiniu atveju.

2. 7 ir 8 straipsniai netaikomi operacijoms, kurias NCB vykdo:

- a) veikdami kaip fiskaliniai agentai pagal ECBS statuto 21 straipsnio 2 dalį;
- b) savo administravimo tikslais ar savo darbuotojams pagal ECBS statuto 24 straipsnį;
- c) valdydami savo darbuotojų pensijų fondą;
- d) valdydami savo darbuotojų ar kitų klientų indėlių programą;
- e) pervesdami savo pelną Vyriausybei.

6 ir 9 straipsniai netaikomi operacijoms, kurias vykdo NCB darbuotojų pensijų fondas, valdomas nepriklausomos įstaigos. Be to, 6 ir 9 straipsniuose nustatyti *ex post* atskaitomybės reikalavimai netaikomi operacijoms, kurias NCB vykdo savo administravimo tikslais ar indėlių sandoriams, susijusiems su NCB laikomomis einamosiomis tų darbuotojų ir kitų klientų sąskaitomis.

3. Išskyrus 6 straipsnio 1 dalyje nustatytus *ex post* atskaitomybės reikalavimus, šios gairės netaikomos operacijoms, vykdomoms Eurosistemos atsargų valdymo paslaugų sistemoje.

4. Nedarant poveikio 1 daliai, 5 ir 11 straipsniai taikomi Vyriausybės indėliams, išreikštiems eurai arba užsienio valiuta.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiose gairėse:

- a) atpirkimo sutartis – tai sutartis, kuria NCB ir ne euro zonos nacionalinis centrinis bankas susitaria sudaryti vieną ar daugiau konkrečių atpirkimo sandorių. Atpirkimo sandoriu viena šalis įsipareigoja pirkti iš kitos šalies (ar parduoti jai) vertybinius popierius, išreikštus eurai, už sutartą kainą eurai prekybos dieną; kartu susitariama parduoti kitai šaliai (ar pirkti iš jos) lygiaverčius vertybinius popierius už kitą sutartą kainą eurai suėjus terminui;
- b) Vyriausybė – tai visi valstybės narės viešieji subjektai ar bet kokie Sąjungos viešieji subjektai, nurodyti Sutarties 123 straipsnyje, kaip aiškinama pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3603/93 ⁽³⁾, išskyrus viešajam sektoriui priklausančias kredito įstaigas, kurioms NCB atsargų teikimo kontekste NCB ir ECB taiko tokią pat tvarką kaip ir privačioms kredito įstaigoms;

⁽¹⁾ 2011 m. rugsėjo 20 d. Gairės ECB/2011/14 dėl Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų (OL L 331, 2011 12 14, p. 1).

⁽²⁾ 2003 m. spalio 23 d. Gairės ECB/2003/12 dėl dalyvaujančių valstybių narių sandoriams apyvartinėmis užsienio valiutos lėšomis pagal Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 31.3 straipsnį (OL L 283, 2003 10 31, p. 81).

⁽³⁾ 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3603/93, nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104 straipsnyje ir 104b straipsnio 1 dalyje numatytų draudimų taikymu (OL L 332, 1993 12 31, p. 1).

- c) Vyriausybės indėliai – tai vienos nakties ir terminuotieji indėliai, kuriuos NCB priima iš bet kokios Vyriausybės, įskaitant indėlius užsienio valiuta;
- d) neužtikrinta vienos nakties rinkos palūkanų norma: a) vienos nakties indėlių šalies valiuta atžvilgiu – euro vienos nakties palūkanų vidurkio indeksas (EONIA); b) vienos nakties indėlių užsienio valiuta atžvilgiu – palyginama palūkanų norma;
- e) užtikrinta rinkos palūkanų norma: a) terminuotųjų indėlių šalies valiuta atžvilgiu – euro atpirkimo rinkoje siūloma palūkanų norma (EUREPO) su panašiu terminu, jei toks yra, ir b) terminuotųjų indėlių užsienio valiuta atžvilgiu – palyginama palūkanų norma;
- f) bendrasis vidaus produktas – tai visos ekonomikos pagamintų prekių ir paslaugų vertė, atėmus tarpinį suvartojimą ir pridėjus grynuosius produktams ir importui taikomus mokesčius konkrečiu laikotarpiu;
- g) palūkanų norma už naudojimąsi indėlių galimybe – tai iš anksto nustatyta palūkanų norma, taikoma kitoms sandorių šalims, kurios naudojasi Eurosistemos indėlių galimybe vienos nakties indėliams NCB pateikti.

3 straipsnis

Organizaciniai klausimai

1. NCB imasi atitinkamų priemonių, o Vykdomoji valdyba jas stebi, kad kitos sandorių šalys galėtų atskirti NCB pagal šias gaires vykdomas operacijas nuo NCB vykdomų Europos centrinių bankų sistemos operacijų pagal Gairėse ECB/2011/14 nurodytas priemones ir procedūras.
2. NCB imasi atitinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog NCB nesinaudotų konfidencialia pinigų politikos informacija, vykdydami šiose gairėse nurodytas operacijas.
3. NCB praneša ECB apie priemones, nustatytas pagal 1 ir 2 dalis.

4 straipsnis

Atpirkimo sutarčių su Eurosistamai nepriklausančiais nacionaliniais centriniais bankais išankstinis patvirtinimas

1. Prieš sudarydami atpirkimo sutartis su Eurosistamai nepriklausančiais nacionaliniais centriniais bankais, NCB pateikia šias sutartis ECB, kad gautų Valdančiosios tarybos išankstinį patvirtinimą.
2. NCB pateikia ECB savo prašymus dėl išankstinio patvirtinimo kuo anksčiau prieš numatomą atpirkimo sutarčių sudarymo dieną. Kiekviename prašyme nurodoma bent jau ši informacija:
 - a) kitos atpirkimo sutarties šalies tapatybė;
 - b) atpirkimo sutarties tikslas;
 - c) kiek tai jau žinoma – konkrečių atpirkimo sandorių suma ir dienos; numatoma bendra tokių sandorių suma;
 - d) atpirkimo sutarties terminas ir, kiek tai jau žinoma, konkrečių numatomų sudaryti atpirkimo sandorių terminai;
 - e) kita, prašymą teikiančio NCB nuomone, svarbi informacija.
3. Valdančioji taryba į kiekvieną prašymą atsako kuo greičiau ir bet koku atveju ne vėliau kaip per 40 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos.
4. Gavusi prašymą dėl išankstinio patvirtinimo, Valdančioji taryba atsižvelgia į:
 - a) pagrindinį tikslą – užtikrinti pinigų politikos vientisumą;
 - b) Eurosistemos euro likvidumo valdymo veiksmingumo išsaugojimą;

- c) koordinuotą Eurosistemos požiūrį į atpirkimo sandorių sudarymą su Eurosistemai nepriklausančiais nacionaliniais centriniais bankais;
 - d) vienodas sąlygas visoms kredito įstaigoms, esančioms valstybėje narėje, kurios valiuta yra euro.
5. Jei Valdancioji taryba mano, kad atpirkimo sutartis prieštarautų 4 dalyje nustatytiems tikslams, ji gali pareikalauti, kad jai patvirtinti pateikta atpirkimo sutartis būtų:
- a) sudaryta vėliau, nei planuota iš pradžių, arba
 - b) būtų padaryti konkretūs jos daliniai pakeitimai ir ji būtų iš naujo pateikta patvirtinti, prieš atitinkamam NCB ją sudarant.
6. Valdancioji taryba stengiasi patenkinti NCB prašymus dėl išankstinio patvirtinimo atsižvelgdama į proporcingumo ir nediskriminavimo principus.

5 straipsnis

Atlyginimo už Vyriausybės indėlius apribojimai

1. Atlyginimui už Vyriausybės indėlius nustatomos šios ribos:
 - a) vienos nakties indėliams – neužtikrinta vienos nakties rinkos palūkanų norma;
 - b) terminuotiesiems indėliams – užtikrinta rinkos palūkanų norma arba, jos nesant, neužtikrinta vienos nakties rinkos palūkanų norma.
2. Bet kurią kalendorinę dieną už bendrą visos Vyriausybės vienos nakties ir terminuotųjų indėlių, laikomų NCB, sumą, kuri viršija: a) 200 mln. eurų arba b) 0,04 % valstybės narės, kurioje yra NCB buveinė, bendrojo vidaus produkto, mokamos 0 % palūkanos.
3. Vyriausybės indėliams, susijusiems su Europos Sąjungos/Tarptautinio valiutos fondo ir kitomis panašiomis finansinės paramos programomis, kurie laikomi NCB esančiose sąskaitose, 1 dalis taikoma, tačiau jie neįskaičiuojami nustatant 2 dalyje nurodytą ribą.

6 straipsnis

Atskaitomybė

1. NCB teikia ECB *ex ante* ataskaitas apie bendrą jų vidaus turto ir įsipareigojimų valdymo operacijų grynąjį poveikį likvidumui Eurosistemos bendrojo likvidumo valdymo sistemos kontekste. NCB įraukia savo pelno pervedimą Vyriausybei į savo atliekamą savarankiškų likvidumo veiksmų prognozę likus ne mažiau vienai savaitei iki pervedimo dienos. Be to, NCB tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad investicijų operacijos ir indėlių programos nesukels tokių padarinių likvidumui, kurių negalima tiksliai prognozuoti.
2. Kartą per mėnesį NCB *ex post* teikia ECB duomenis apie praėjusį mėnesį jų atliktas operacijas pagal šių gairių II priede nurodytą *ex post* ataskaitos formą. Mėnesinės *ex post* ataskaitos atveju bendra 500 mln. eurų riba taikoma mėnesinei apyvartai kiekvienoje iš II priede išvardytų kategorijų; apskaičiuojant ribą, sandoriai įtraukiami taip:
 - a) bendra pirkimų, pardavimų ir atpirkimų suma kiekvienoje iš šių kategorijų:
 - i) investicijų operacijų;
 - ii) pensijų fondų valdymo;
 - iii) agento veiklos;
 - b) bendra vertybinių popierių skolinimo ir skolinimosi suma šiose kategorijose:
 - i) vertybinių popierių paskolų ir
 - ii) atpirkimo sandorių;

- c) bendra kredito suteikimo ir indėlių priėmimo suma kredito ir indėlių programų kategorijai;
- d) kiekvienos iš šių kategorijų suma:
 - i) įsipareigojimų trečiosioms šalims ir
 - ii) pervedimo ir subsidijų.

Jei bendra tam tikros kategorijos sandorių suma yra mažesnė už atitinkamą ribą, NCB ataskaitos formoje nurodo nulį, kaip ir tais atvejais, kai nebuvo sudaryta jokių sandorių. NCB gali ir toliau teikti ECB ataskaitas apie visus savo sandorius, net jei vienos ar kelių kategorijų riba nebuvo pasiekta (išsami atskaitomybė).

Sandorių eurai, kurie vykdomi Eurosistemos atsargų valdymo paslaugų sistemoje, atveju NCB laikosi ir kitų taikytinų papildomų atskaitomybės reikalavimų.

3. Jei iš atskaitomybės reikalavimų matyti, kad konkretaus NCB turto ar įsipareigojimų valdymo operacijos prieštarauja bendros pinigų politikos reikalavimams, ECB gali pateikti konkrečius nurodymus dėl konkretaus NCB turto ir įsipareigojimų valdymo veiksmų.

7 straipsnis

Ribos

1. Be ECB išankstinio patvirtinimo negalima vykdyti operacijų, viršijant šių gairių I priede nustatytą ribą. Tokia riba taip pat taikoma atpirkimo sandoriams, nedarant poveikio 4 straipsnyje nustatyta atpirkimo sutarčių išankstinio patvirtinimo tvarkai.
2. Be šių gairių I priede nustatytos ribos bendroms vienos dienos operacijoms, ECB gali nustatyti ir taikyti papildomas ribas NCB bendriems turto ir įsipareigojimų pirkimams ar pardavimams per bet kurį konkretų laikotarpį.
3. Valdančioji taryba gali bet kada pakeisti šių gairių I priede nustatytą ribą.

8 straipsnis

Išankstinio patvirtinimo prašymo ir suteikimo tvarka

1. NCB kuo anksčiau persiunčia savo prašymus dėl išankstinio patvirtinimo. Jei operaciją turi būti įvykdyta tą pačią dieną ar kitą darbo dieną, ECB turi gauti tokius prašymus ne vėliau kaip 9.00 val. ⁽¹⁾ numatytą prekybos dieną. Dėl kitų operacijų ECB turi gauti atitinkamą prašymą ne vėliau kaip 11.00 val. numatytą prekybos dieną.
2. NCB prašymai teikiami pagal šių gairių III priedą. Jei sandoris, kuriam prašyta išankstinio patvirtinimo ir kuris yra gautas, neįvyksta kaip numatyta išankstiniame patvirtinime, NCB apie tai nedelsdami praneša ECB.
3. Išimtinėmis aplinkybėmis NCB, vykdančios vertybinių popierių skolinimo operacijas už įkaitą, gali, jei rinkos dalyviai neturi galimybės pateikti konkrečių vertybinių popierių, taip pat persiųsti jų prašymus dėl vėlyvo tos pačios dienos išankstinio patvirtinimo vėlyvą popietę.
4. ECB atsako į NCB prašymą dėl išankstinio patvirtinimo kuo greičiau, o į prašymą dėl vėlyvo tos pačios dienos išankstinio patvirtinimo – nedelsdamas. Dėl operacijų, kurios turi būti įvykdytos prekybos dieną ar kitą darbo dieną, ECB atsako ne vėliau kaip 10.15 val. numatomą prekybos dieną. Dėl kitų operacijų ECB atsako ne vėliau kaip 13.00 val. numatomą prekybos dieną. Jei NCB negauna atsakymo iki šio galutinio termino, patikrinęs, kad ECB gavo jo prašymą ir kad atsakymas nebuvo išsiųstas, nuo 13.15 val. daro prielaidą, kad patvirtinimas buvo suteiktas.

⁽¹⁾ Visos nuorodos yra į Vidurio Europos laiką, kuriame atsižvelgiama į perėjimą prie Vidurio Europos vasaros laiko.

5. ECB išnagrinėja visus prašymus, siekdamas užtikrinti bendros Eurosistemos pinigų politikos vientisumą, atsižvelgdamas į atskirų NCB operacijų poveikį ir į bendrą tokių operacijų poveikį valstybėse narėse, kurių valiuta yra euro. Nedaromas tam poveikio, ECB stengiasi patenkinti NCB prašymus.

9 straipsnis

Stebėsena

1. Kartą per metus Vykdomoji valdyba teikia ataskaitą Valdančiajai tarybai dėl šių gairių įgyvendinimo ir taikymo. Šioje ataskaitoje pateikiama informacija apie:

- a) išankstinio patvirtinimo tvarkos taikymą;
- b) NCB vidaus turto ir įsipareigojimų valdymo praktiką;
- c) šių gairių reikalavimų laikymąsi.

2. Kilus abejonių dėl atitikties 5 straipsnio 1–3 dalims, ECB gali prašyti NCB pateikti informaciją.

10 straipsnis

Konfidencialumas

Visa informacija ir duomenys, kuriais kečiamasi pagal pirmiau nurodytas procedūras, įskaitant 9 straipsnyje minėtą stebėsenos ataskaitą, laikomi konfidencialiais.

11 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

NCB laikomiems terminuotiems Vyriausybės indėliams 5 straipsnio 1 dalis taikoma, tačiau šie indėliai į 5 straipsnio 2 dalyje nustatytą ribą įskaičiuojami tik nuo 2015 m. gruodžio 1 d.

12 straipsnis

Įsigaliojimas ir įgyvendinimas

- 1. Šios gairės įsigalioja praėjus dviem dienoms po jų priėmimo.
- 2. NCB imasi reikiamų priemonių šioms gairėms vykdyti iki 2014 m. gruodžio 1 d. Jie praneša ECB su šiomis priemonėmis susijusius tekstus ir priemones ne vėliau kaip iki 2014 m. spalio 31 d.

13 straipsnis

Adresatai

Šios gairės skirtos NCB.

Priimta Frankfurte prie Maino 2014 m. vasario 20 d.

ECB valdančiosios tarybos vardu

ECB Pirmininkas

Mario DRAGHI

I PRIEDAS

NCB VIDAUS OPERACIJŲ TURTU IR ĮSIPAREIGOJIMAIS, VYKDOMŲ VIENĄ DIENĄ, RIBOS

Taikytina riba
Atsiskaitymo dienos poveikis (grynosios bendros operacijos) ⁽¹⁾
200 mln. eurų
⁽¹⁾ Planuojamų dienos operacijų, kurios vykdytinos vieną dieną, kuri sutampa su prekybos diena arba yra kitą dieną po jos, grynas poveikis likvidumui.

MĖNESINĖ EX POST VIDAUS TURTO IR ĮSIPAREIGOJIMŲ VALDYMO OPERACIJŲ ATASKAITA

	Operacijos kategorija										
	Investicijų operacijos	Pensijų fondų valdymas	Agento veikla		Vertybinių popierių paskolos	Atpirkimo sandoriai		Kredito ir indėlių programos		Įsipareigojimai trečiosioms šalims	Pervedimas ir subsidijos
Operacijos vykdymo būdas	1. Balanse 2. Ne balanse	1. Balanse 2. Ne balanse	1. Balanse 2. Ne balanse	Sandorių skaičius	nnnnnn	nnnnnn	Sandorių skaičius	nnnnnn	Operacijos tipas	xxxxx	Xxxxx
Sandorių skaičius	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Vertybinių popierių skolinimas	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)	Suteikimas	Mln. eurų (XX)	Operacijos vykdymo būdas	1. Balanse 2. Ne balanse	1. Balanse 2. Ne balanse
Pirkimas	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)	Vertybinių popierių skolinimasis	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)	Indėlių priėmimas	Mln. eurų (XX)	Sandorių skaičius	nnnnnn	nnnnnn
Pardavimas	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)						Suma	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)
Atpirkimas	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)	Mln. eurų (XX)								

III PRIEDAS

PRAŠYMŲ DĖL STAMBIŲ SANDORIŲ IŠANKSTINIO PATVIRTINIMO PRANEŠIMO FORMA

Kintamojo pavadinimas	Kintamojo aprašymas	Kodas	Privalomas laukelis
Identifikavimo kodas	Tos pačios prekybos ar atsiskaitymo dienos operacijų (vertybinių popierių sandorių ar kitų sandorių) grupės unikalus identifikatorius, kurį sudaro iš eilės einantys numeriai, prieš kuriuos pateikiamas dviejų skaitmenų ISO šalies kodas.	ISnn	Programa sukuria automatiškai.
Prekybos diena	Planuojamų operacijų grupės prekybos diena.	metai/mėnuo/diena	Taip
Atsiskaitymo diena	Planuojamų operacijų grupės atsiskaitymo diena (arba pradžios diena išankstinių sandorių atveju).	metai/mėnuo/diena	Taip
Pirkimas ir skolinimas	Jei buvo nupirkti vertybiniai popieriai ar kitos priemonės arba suteiktas kreditas ar vertybinių popierių paskolos, reikia nurodyti suvestinę sumą.	mln. eurų [YY]	Ne (nepildyti, jei planuojami tik pardavimo sandoriai.)
Pardavimas ir indėlių priėmimas	Jei buvo parduoti vertybiniai popieriai ar kitos priemonės ar priimti indėliai, reikia nurodyti suvestinę sumą.	mln. eurų [XX]	Ne (nepildyti, jei planuojami tik pirkimo sandoriai)
Poveikis likvidumo prognozėms	Nurodomas poveikis likvidumo prognozėms atsiskaitymo dieną, jei būtų patenkintas prašymas, palyginus su naujausia dienos likvidumo prognoze, pateikta ECB 8.00 val. Jei prašymas netenkinamas, šio laukelio informacija padeda ECB nustatyti priešingą poveikį likvidumo prognozėms.	mln. eurų [ZZ]	Taip (jei ECB jau pranešta apie bendrą poveikį likvidumo prognozėms, šiame laukelyje būtina nurodyti nulį)
Sandorio rūšis	Sandorio rūšies nurodymas: 1) vertybinių popierių sandoris; 2) kitas sandoris.	Sandorio rūšis pasirenkama iš sąrašo lentelės, kurią pateikia sistema.	Taip (vartotojas privalo nurodyti sandorio rūšį)
Numatomas operacijos vykdymo būdas	Numatomo operacijos vykdymo būdo aprašymas, darant nuorodą į vieną iš šių straipsnių: 1. balanso operacija; 2. ne balanso operacija.	Numatomas operacijos vykdymo būdas parenkamas iš sąrašo lentelės, kurią pateikia sistema.	Ne (vartotojas gali nurodyti numatomą operacijos vykdymo būdą)

Kintamojo pavadinimas	Kintamojo aprašymas	Kodas	Privalomas laukelis
Laisvos formos tekstas	Bet kokia informacija, kuri padėtų ECB likvidumo valdymo skyriui įvertinti grynąjį poveikį likvidumui, atsižvelgiant į atitinkamą likvidumo analizės laikotarpį ir naujausią likvidumo prognozę. Pavyzdžiui, jei poveikis likvidumo prognozėms nėra ilgalaikis ir artimiausiu metu pasikeis, vartotojas laisvos formos teksto laukelyje pateikia pastabą dėl poveikio likvidumui po atsiskaitymo dienos. Vartotojas taip pat gali pateikti išsamesnę informaciją apie kiekvieną operaciją, pavyzdžiui, rūšį, dydį ar jos tikslą.	Bet kokia skaičių ir raidžių kombinacija iš nustatyto H1irH2 simbolių rinkinio ⁽¹⁾ .	Ne

⁽¹⁾ Laisvos formos tekste leidžiama naudoti simbolius, nustatytus 1997 m. rugpjūčio 22 d. H1irH2 sistemos sąrangos dokumento 4 priedo 1.1.4.7 skyriuje.

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT